

Obraz pravicového extremismu v českých médiích

Období: 1.1.2010 - 31.3.2010

NEWTON Media a.s. je největší společností v České republice, která již patnáct let dodává v elektronické podobě plná znění veškerých informací z tisku, plné přepisy zpravodajských a vybraných publicistických pořadů televizních a rozhlasových stanic, agenturní zpravodajství a obsahy internetových serverů.

Mediální analýza je dalším rychle rozvíjejícím se produktem, který společnost NEWTON Media a.s. nabízí svým klientům. Jedná se o přehledný rozbor obrazu společnosti, který o ní vytvářejí média. Tyto cenné informace získané na základě obsáhlého množství materiálu, umožňují našim klientům kvalifikovanější rozhodování a zvyšují ve svém důsledku jejich konkurenční výhodu. Mediální analýza může včas upozornit na příležitosti a rizika a umožňuje spatřit skryté souvislosti.

Podle Vašich potřeb jsme schopni sledovat a analyzovat široké a mnohdy nepřehledné množství informací o konkrétní oblasti, o Vaši společnosti a jejích představitelích či o konkurenčních subjektech na trhu. Výstupy předáme v maximálně přehledné a strukturované podobě. Analýzy jsou zpracovávány v měsíční, čtvrtletní, půlroční, roční nebo jiné periodě. Nejčastěji se jedná o variantu měsíčních reportů doplněných o souhrnnou analýzu za delší časové období, která je pravidelným klientům poskytnuta za zvýhodněnou cenu.

Dotazy z oblasti mediálních analýz směřujte:

Ing. Věra Černá
vedoucí oddělení mediálních analýz, tel.: +420 225 540 501
E-mail: vera.carna@newtonmedia.cz

Dotazy týkající se monitoringu médií směřujte na:

NEWTON Media a.s.

Obchodní oddělení
Na Pankráci 1683/127, budova Gemini
140 00 Praha 4
E-mail: obchodni@newtonmedia.cz

Tel.: +420 225 540 201
Fax: +420 225 540 101

Další informace a ukázky našich produktů naleznete na našich internetových stránkách:

www.newtonmedia.cz
www.headlines.cz
www.mediainfo.cz

Tento materiál je duševním vlastnictvím NEWTON Media a.s.

Celek či jakákoli část tohoto materiálu nesmějí být publikovány a šířeny jakýmkoliv způsobem a v jakémkoliv podobě bez výslovného svolení NEWTON Media a.s.

© NEWTON Media a.s., 2010

OBSAH

1.	KLÍČOVÉ VÝSLEDKY ANALÝZY	3
2.	VÝVOJ MEDIALIZACE PRAVICOVÉHO EXTREMISMU	5
2.1.	VÝVOJ MEDIALIZACE - HLAVNÍ UDÁLOSTI	5
2.2.	VÝVOJ MEDIALIZACE PODLE HODNOCENÍ	5
3.	TEMATICKÝ KONTEXT MEDIALIZACE PRAVICOVÉHO EXTREMISMU	7
4.	PUBLICITA RADIKÁLNĚ PRAVICOVÝCH SUBJEKTŮ A JEJICH PŘEDSTAVITELŮ	9
4.1.	PUBLICITA RADIKÁLNĚ PRAVICOVÝCH SUBJEKTŮ.....	9
4.2.	PUBLICITA PŘEDSTAVITELŮ RADIKÁLNÍ PRAVICE	11
5.	VYJÁDŘENÍ K PRAVICOVÉMU EXTREMISMU.....	12
6.	TYPY PŘÍSPĚVKŮ.....	14
6.1.	MEDIALIZACE PRAVICOVÉHO RADIKALISMU DLE TYPU PŘÍSPĚVKU	14
6.2.	VÝVOJ MEDIALIZACE DLE TYPU PŘÍSPĚVKU	14
7.	PRAVICOVÝ RADIKALISMUS V MÉDIÍCH	16
7.1.	PRAVICOVÝ RADIKALISMU VE SKUPINÁCH MÉDIÍ.....	16
7.2.	MÉDIA NEJČASTĚJI REFERUJÍCÍ O RADIKÁLNÍ PRAVICI	16
7.3.	PRAVICOVÝ EXTREMISMUS V REGIONÁLNÍCH MÉDIÍCH	19
7.3.1.	<i>Regionální média nejčastěji referující o radikální pravici</i>	19
7.3.2.	<i>Medializace pravicového radikalismu v jednotlivých krajích</i>	19
8.	KAUZY.....	21
8.1.	PŘEHLED NEJČASTĚJI MEDIALIZOVANÝCH KAUZ	21
8.2.	ROZBOR VYBRANÝCH KAUZ	23
8.2.1.	<i>Projednávání návrhu na rozpuštění DS před Nejvyšším správním soudem</i>	23
8.2.2.	<i>Žhářský útok ve Vítkově</i>	25
8.2.3.	<i>Policejní razie proti extremistům spojeným s DS a NO</i>	27
9.	METODIKA	28
10.	SLEDOVANÁ MÉDIA	31

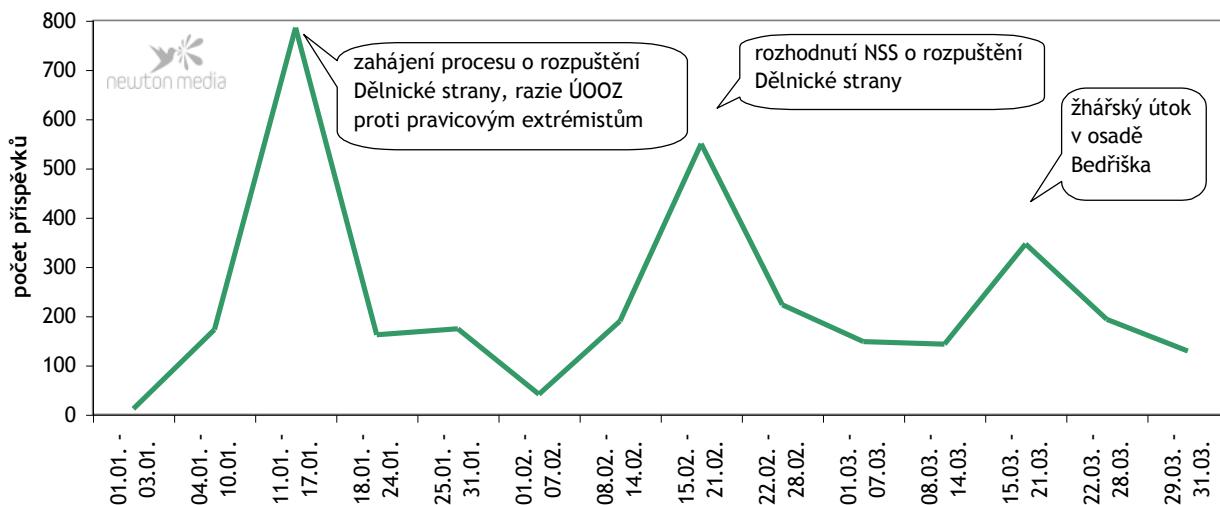
1. Klíčové výsledky analýzy

- V prvním čtvrtletí roku 2010 česká média uveřejnila 3267 příspěvků zabývajících se pravicovým extremismem. Největší zájem médií poutalo jednání Nejvyššího správního soudu o rozpuštění Dělnické strany. Další výraznou událostí, jež zvýšila publicitu této problematiky, byl případ žhářství v domě obývaném Romy v ostravské osadě Bedřiška - viz [kap. 2.](#). Kromě těchto událostí, jež časově spadaly do sledovaného období, k medializaci pravicového extremismu přispívaly připomínky událostí staršího data, zejména žhářského útoku ve Vítkově z jara 2009 a událostí na litvínovském sídlišti Janov z listopadu 2008 - viz [kap. 8.](#)
- Zhruba polovina všech příspěvků (52 %) bylo publikováno v regionálních titulech, z nichž největším dílem přispěla média z Ústeckého kraje - viz [kap. 7.3.](#). Z celoplošných médií hrály nejvýznamnější úlohu televizní a rozhlasové stanice, zejména veřejnoprávní. V segmentu tištěných médií a internetu se extremismu nejvíce věnoval deník Mladá fronta DNES a server iDnes.cz - viz [kap. 7.](#) Více než čtyři pětiny příspěvků měly charakter zpravodajství. Zánry komentáře či rozhovoru se ve větší míře uplatnily pouze v návaznosti na zahájení a ukončení procesu s Dělnickou stranou - viz [kap. 6.](#).
- Ve více než třech čtvrtinách příspěvků byl pravicový extremismus hodnocen negativně. Naproti tomu pouze v jednom izolovaném případě média (konkrétně jihomoravské mutace regionálních Deníků) poskytla prostor pro pozitivní vyjádření ve vztahu ke sledovanému jevu - viz [kap. 2.](#) Příspěvky, v nichž se pravicový extremismus vynul negativnímu hodnocení, se z větší části týkaly politických aktivit krajní pravice. Skutečnost, že při referování o politické straně (byť extremistické) novináři mají tendenci volit korektnější a objektivnější vyjadřovací prostředky, lze dokumentovat na výrazných rozdílech v hodnocení představitelů krajní pravice v závislosti na tom, zda je dotyčný nositelem politické funkce - viz též [kap. 4.2.](#).
- Silný zájem médií o proces s Dělnickou stranou, události na Bedřišce, ale i průběžně zveřejňované informace o vyšetřování žhářského útoku ve Vítkově či zdravotním stavu Natálky Kudrikové se výrazně promítlo do tematické struktury medializace pravicového extremismu. Naprosto charakteristickými tematickými okruhy se tak staly snahy úřadů o potírání pravicového extremismu a informace o kriminalitě jeho přívrženců. Teprve ve druhém sledu byla medializována další témata: informace o obětech extremistického násilí, akce, pochody a demonstrace pravicových extremistů či jejich účast ve volbách a volebních kampaních - viz [kap. 3.](#)
- Publicita krajně pravicových subjektů ve výrazné většině případů pocházela z příspěvků o procesu s Dělnickou stranou. Rekrutovala se z nich většina informací nejen o Dělnické straně samotné, ale i o dalších extremistických uskupeních (nejčastěji šlo o Národní odpor a Autonomní nacionalisty). Právě vzájemná provázanost těchto subjektů byla jedním z hlavních argumentů vlády v žádosti o rozpuštění Dělnické strany. Mimo spojitost s Dělnickou stranou dosáhl výraznější publicity Národní odpor, a to kvůli útokům na Facebooku proti představitelce Ligy proti antisemitismu Věře Tydlitátové, napadení brněnské Queer Parade v roce 2008 nebo snahou podniknout pochod centrem Plzně - viz [kap. 4.1.](#)
- Konkrétní představitelé krajně pravicových uskupení v médiích vystupovali zpravidla buď jako političtí činitelé (funkcionáři Dělnické strany), nebo v roli pachatelů trestné činnosti. Obě tyto kategorie spojoval předseda pražské organizace DS Patrik Vondrák, držený ve vazbě poté, co byl zatčen při policejním zásahu proti extremistům v říjnu 2009. Vůbec nejčastěji se v médiích objevoval předseda DS Tomáš Vandas, za ním následovali Milan Hroch a Richard Lang, „oběti“ lednové policejní razie proti neonacistům, již zmíněný Patrik Vondrák a čtveřice žhářů z Vítkova - viz [kap. 4.2.](#)
- K aktivitám pravicových extremistů se v médiích nejčastěji vyjadřovali zástupci justice (i v tomto případě šlo hlavně o důsledek medializace procesu s Dělnickou stranou) a policie. Zástupci těchto dvou profesních skupin zároveň poskytli nejvíce vyjádření s neutrálním obsahem ve vztahu ke krajní pravici, nelze to však hodnotit jako projev větší tolerance vůči extremismu. Obsahem neutrálních příspěvků byly

zpravidla informace formální či organizační povahy, byť v případě policie existoval případ, kdy se pohled policie lišil od pohledu ostatních aktérů. Šlo o případ žhářství v ostravské osadě Bedřiška, u nějž policie odmítala potvrdit či se alespoň přiklonit k verzi, že šlo o rasově motivovaný útok - na rozdíl od řady novinářů a většiny politiků, kteří události na Bedřišce takto běžně interpretovali. K mluvčím, kteří nejcitlivěji reagovali na projevy pravicového extremismu, se řadili celostátní politici a zástupci nevládních organizací, kteří až na několik málo výjimek poskytovali pouze **vyjádření odsuzující pravicový extremismus** - viz [kap. 5.](#)

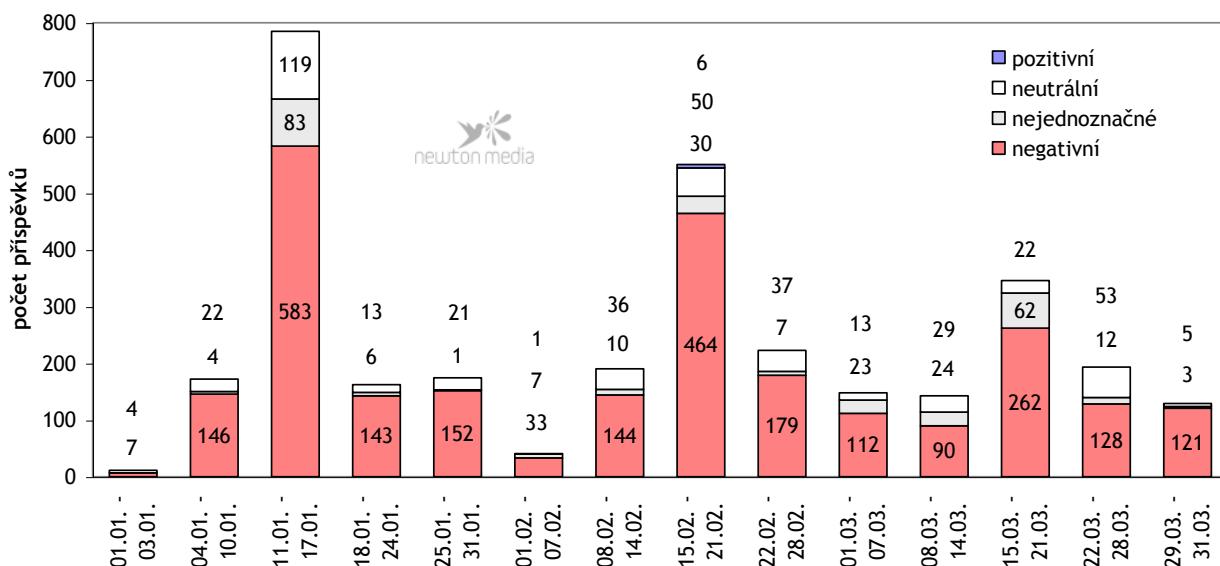
2. Vývoj medializace pravicového extremismu

2.1. Vývoj medializace - hlavní události

Graf ukazuje vývoj medializace pravicového radikalismu po jednotlivých týdnech. V grafu jsou zachyceny hlavní události, které přispely k publicitě aktivit pravicových radikálů.

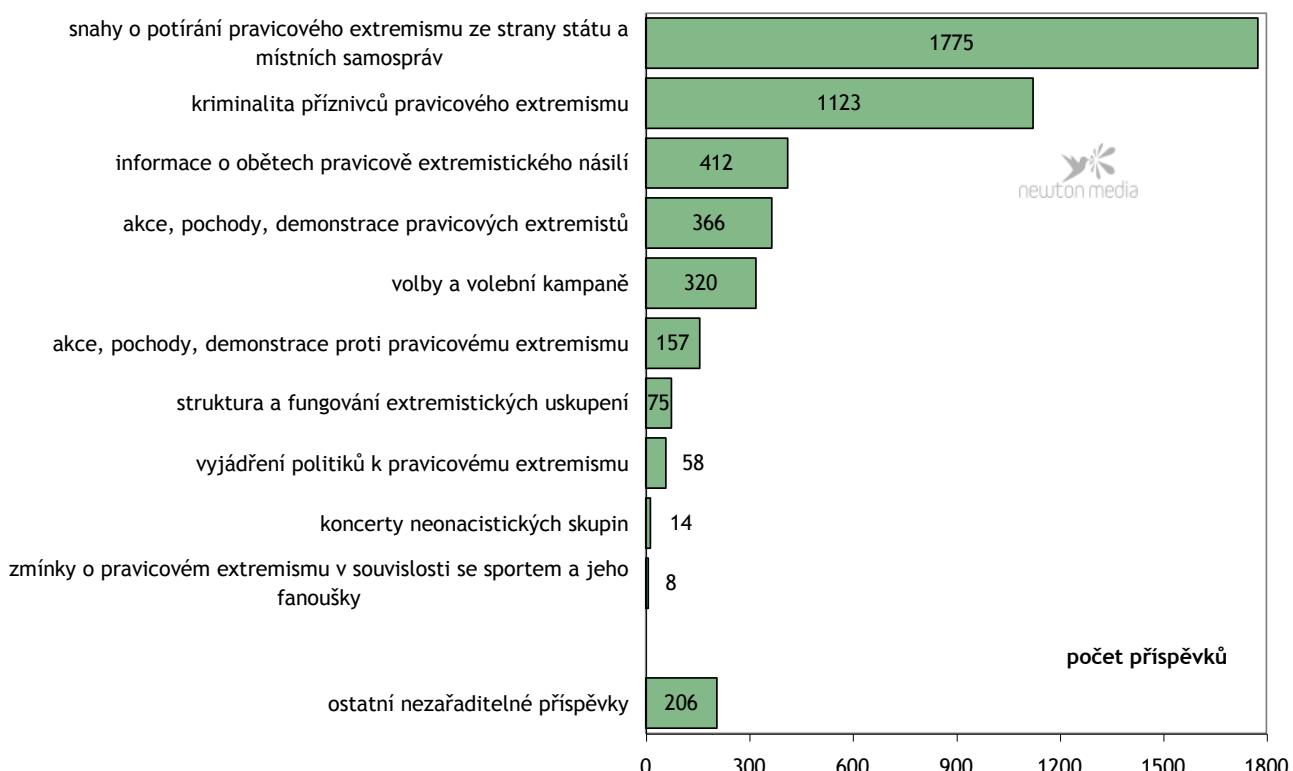
2.2. Vývoj medializace podle hodnocení

Graf ukazuje vývoj medializace pravicového extremismu po jednotlivých týdnech, a to s ohledem na hodnotové vyznění příspěvku vůči němu.

- **V prvním čtvrtletí roku 2010** bylo zaznamenáno **3267 příspěvků**, v nichž se česká média zabývala pravicovým extremismem. Počet týdně publikovaných příspěvků se po většinu období pohyboval v intervalu od 140 do 200. Největší pozornost médií přitahoval proces, v němž Nejvyšší správní soud rozhodoval o návrhu vlády na rozpuštění Dělnické strany. V druhé lednové dekádě, kdy bylo soudní přelíčení zahájeno, a v polovině února, kdy byl vynesen verdikt, počet týdně publikovaných příspěvků vzrostl na více než 500. Kromě těchto dvou mezníku procesu s Dělnickou stranou bylo možné identifikovat ještě jednu událost, která zapříčinila výraznější nárůst mediálního zájmu o pravicový extremismus. Touto událostí byl žhářský útok na dům v ostravské osadě Bedřiška v polovině března.
- **Ve více než třech čtvrtinách příspěvků** novináři zaujímali **negativní stanovisko vůči pravicovému extremismu**. Přibližně v 8 % příspěvků byl pravicový extremismus prezentován ambivalentně, tedy nejednoznačně. Nejčastěji se jednalo o příspěvky, v nichž se představitelé krajní pravice dostali prostor k vyjádření svých názorů na rozhodnutí soudů (zejména Nejvyššího správní soudu ve věci Dělnické strany) či orgánů veřejné správy, případně o články poukazující na rozhodnutí těchto orgánů ve prospěch pravicových extremistů (např. verdikt českobudějovického krajského soudu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí městského úřadu v Táboře o zákazu shromázdění Dělnické strany sociální spravedlnosti). **Pozitivně laděná medializace byla zcela ojedinělým jevem**. Omezila se na jeden rozhovor s předsedou Dělnické strany Tomášem Vandasem, uveřejněný v šesti jihomoravských mutacích regionálních Deníků 18.2.2010. Vandas zde bez jakékoli oponentury dostal příležitost hovořit o vyhlídkách na volební úspěch a nárůstu sympatií pro jeho stranu.

3. Tematický kontext medializace pravicového extremismu

Graf ukazuje, v kontextu kterých témat byl pravicový extremismus v médiích prezentován.

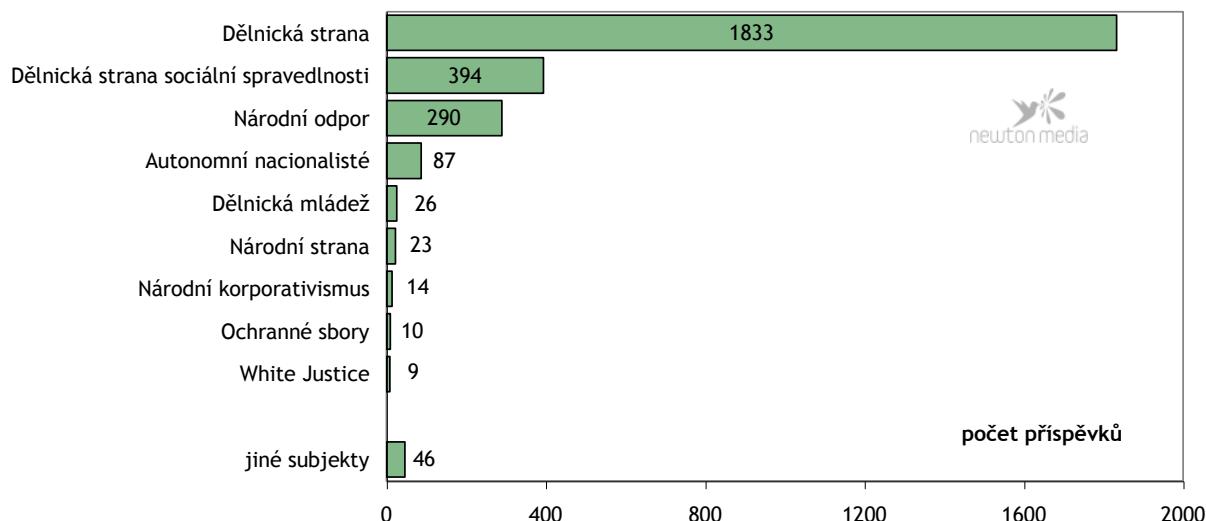
- **Snahy o potírání pravicového extremismu ze strany státu a místních samospráv a kriminalita příznivců pravicového extremismu** byly dominantními tématy, s nimiž byla krajní pravice v médiích spojována. Těmito tématy se zabývalo více než 80 % všech příspěvků o pravicovém extremismu. Ostatní téma se v médiích vyskytovala s několikanásobně nižší frekvencí.
- Vůbec největší pozornost média věnovala **sňahám o potírání pravicového extremismu**. Celkem bylo s tímto tématem spojeno 1775 příspěvků, tedy více než polovina celkového počtu. K tomuto výsledku rozhodující měrou dopomohly příspěvky zabývající se jednáním Nejvyššího správního soudu o **rozpuštění Dělnické strany** (bližší informace k této kauze viz v [kap. 8.](#)). Média se dále zabývala lednovým zásahem Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu proti extremistům, při kterém byli zatčeni Milan Hroch a Richard Lang, označovaní za aktivisty Národního odporu, a pokladník Dělnické mládeže Daniel Zavadil. Novináři se rovněž zajímali o snahy zamezit shromážděním pravicových extremistů v Ústí nad Labem, Plzni, Táboře, Kladně a dalších městech.
- Druhým typickým kontextem, v němž byli pravicoví extremisté zobrazováni, byla **kriminalita**. Zhruba v polovině z celkových 1123 příspěvků k tomuto tématu byl připomínán **žhářský útok ve Vítkově** (bližší informace k této kauze viz v [kap. 8.](#)). Soustavnější pozornost médií přitáhl rovněž obdobný případ v ostravské osadě **Bedřiška**, byť zde nebyl rasový motiv oficiálně potvrzen. Přesto právě na základě podobnosti s útokem ve Vítkově byly okolnosti požáru v Bedřišce v médiích podrobne rozebírány, k případu se vyjadřovali i čelní politici, premiéra Jana Fischerova nevyjímaje. O **ostatních deliktech** pravicových extremistů (hajlování, propagace nacismu, násilná trestná činnost, rvačky, rasistické urážky) média referovala zpravidla pouze v bezprostřední návaznosti na zásah policie, zatčení pachatelů či vynesení rozsudku a širšími okolnostmi těchto případů se až na výjimky nezabývala. Tento trend se

promítl i do publicity obětí pravicově extremistického násilí. Z celkových 412 příspěvků na toto téma se 394 zabývalo obětmi žhářského útoku ve Vítkově, především zdravotním stavem Natálky Kudrikové. S vítkovskou kauzou souvisely i články o manželce předsedy vlády Daně Fischerové, jež čelila výhružkám pravicových extremistů, kvůli nimž jí a jejímu synovi byla přidělena policejní ochranka. Pro bulvární tisk byla zajímavá zpráva o útoku na zpěváka Bena Cristovaa, který byl v centru Prahy zbit skinheady, Lidové noviny a server lidovky.cz pak upozornily na případ Josefa Moravce, který se „v Praze zastal Romů před agresivními skinheady a ti ho za to seřezali“ (Lidové noviny 21.1.2010).

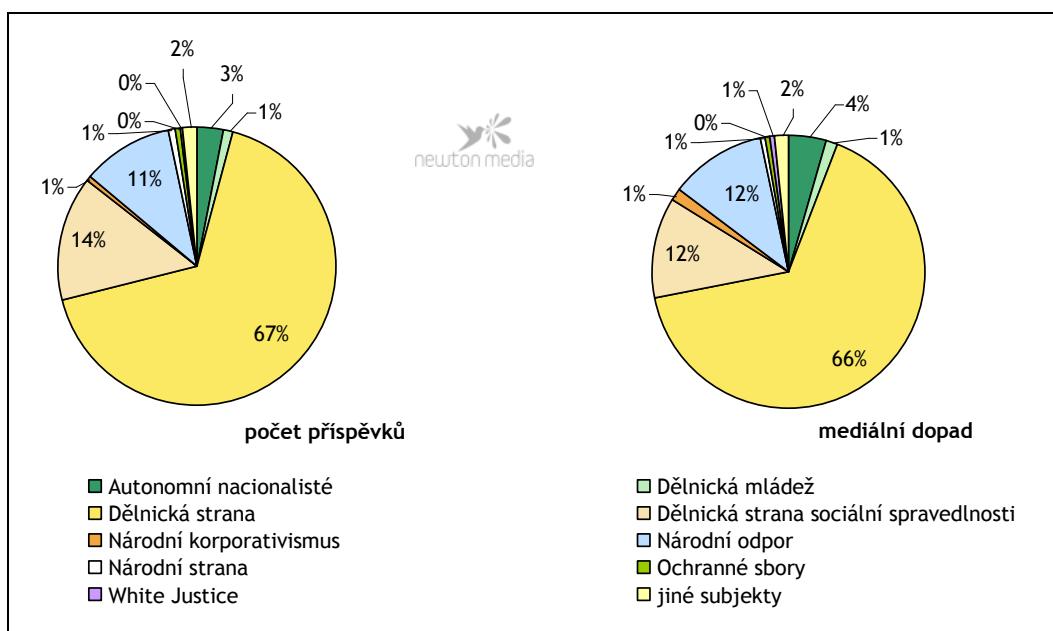
- Akce, pochody a demonstrace pravicových extremistů byly námětem 366 příspěvků. Z aktuálních akcí vyloučily největší pozornost ohlášené mítinky Dělnické strany sociální spravedlnosti, zvláště v případech, kdy čelily snahám místních úřadů o jejich zákaz (např. v Táboře). Z minulosti byly stále znova připomínány pochod na litvínovské sídliště Janov v listopadu 2008 či pravidelně se opakující akce v Ústí nad Labem (výročí bombardování města za 2. světové války) a v Jihlavě (uctění památky padlých příslušníků Wehrmachtu). Demostrace proti pravicovému extremismu naproti tomu měly publicitu méně než poloviční (157 příspěvků). Širší publicitu si získala například iniciativa V Ústí neonacisty nechceme, která si pro své shromáždění v centru Ústí nad Labem „zablokovala“ termín 17. dubna, kdy extremisté tradičně pořádali své akce (datum mělo souviset s výročím bombardování města, podle některých zdrojů bylo voleno i s ohledem na blízkost narozenin Adolfa Hitlera). Média rovněž podrobně referovala o událostech spojených s 65. výročím bombardování Drážďan. Ačkoli se jednalo o událost zahraniční, česká média se zmiňovala o účasti tuzemských extremistů na neonacistickém pochodu i o přítomnosti představitelů Česka na protidemonstraci, jež měla za cíl zabránit pravicovým radikálům v pochodu městem. Ve zpravodajství celostátních médií v této roli vystupoval především ministr pro lidská práva Michael Kocáb, severočeské regionální Deníky připomínaly účast aktivistů z iniciativy „V Ústí neonacisty nechceme“ či děčínského zastupitele Jaroslava Foldyny. Obsáhle se této události věnovaly také Haló noviny, jež referovaly o účasti delegace KSČM, europoslance Kohlíčka či iniciativy „Studenti proti rasismu“.
- O účasti pravicových extremistů ve volbách a volebních kampaních referovalo 320 příspěvků, mezi nimiž bylo možné identifikovat tři hlavní náměty. Tím prvním bylo rozhodnutí NSS o rozpuštění Dělnické strany, na něž navazovaly úvahy, zda a v jaké formě se „dělníci“ zúčastní květnových voleb do Poslanecké sněmovny. Druhým typickým námětem byly snahy některých radnic (Tábor, Kladno, Ústí nad Labem, Krupka) zabránit předvolebním mítinkům Dělnické strany sociální spravedlnosti. Třetím významným zdrojem publicity k tomuto tématu bylo běžné předvolební zpravodajství, v němž byla DSSS zmiňována mezi ostatními politickými stranami kandidujícími ve volbách. Z bližších informací se do médií dostala pouze informace o uvažované kandidatuře opavského podnikatele Radima Masného do Senátu za DSSS.
- Zprávy o struktuře a fungování extremistických uskupení se v médiích objevovaly opět zejména v návaznosti na soudní proces s Dělnickou stranou. Kromě popisu institucionálních peripetií mezi rozpuštěnou DS a její „spící buňkou“ DSSS se novináři zabývali i způsobem fungování organizace Národní odpor. Právě vazby mezi Dělnickou stranou a Národním odporem totiž byly jedním z argumentů pro rozpuštění DS, přičemž se na přetřes dostala i skutečnost, že Národní odpor formálně neexistuje (což tvrdil předseda DS Vandas), ačkoli prokazatelně extremistickou činnost vyvíjí (což tvrdili všichni ostatní). Do médií pronikly i zprávy o extremistických aktivitách na Facebooku, konkrétně o výhružkách a osobních útocích na zakladatelku Ligy proti antisemitismu Věru Tydlitátovou a rasisticky zaměřených skupinách, k nimž se upřela pozornost po zveřejnění plánu ministerstva školství zavést do škol jako volitelný předmět výuku romštiny.
- Příspěvků, jejichž hlavní náplní byla vyjádření politiků k pravicovému extremismu, bylo zaznamenáno 58 (o obsahu komentářů politiků a dalších profesních skupin podává přehled [kap. 5.](#)). Největší pozornost poutaly výroky senátorky a starostky ostravské městské části Liany Janáčkové k romské problematice. Tyto výroky byly stavěny do souvislosti s případem žhářství v osadě Bedřiška, která se nachází právě v městské části Mariánské Hory a Hulváky, v jejímž čele Janáčková stojí.

4. Publicita radikálně pravicových subjektů a jejich představitelů

4.1. *Publicita radikálně pravicových subjektů*

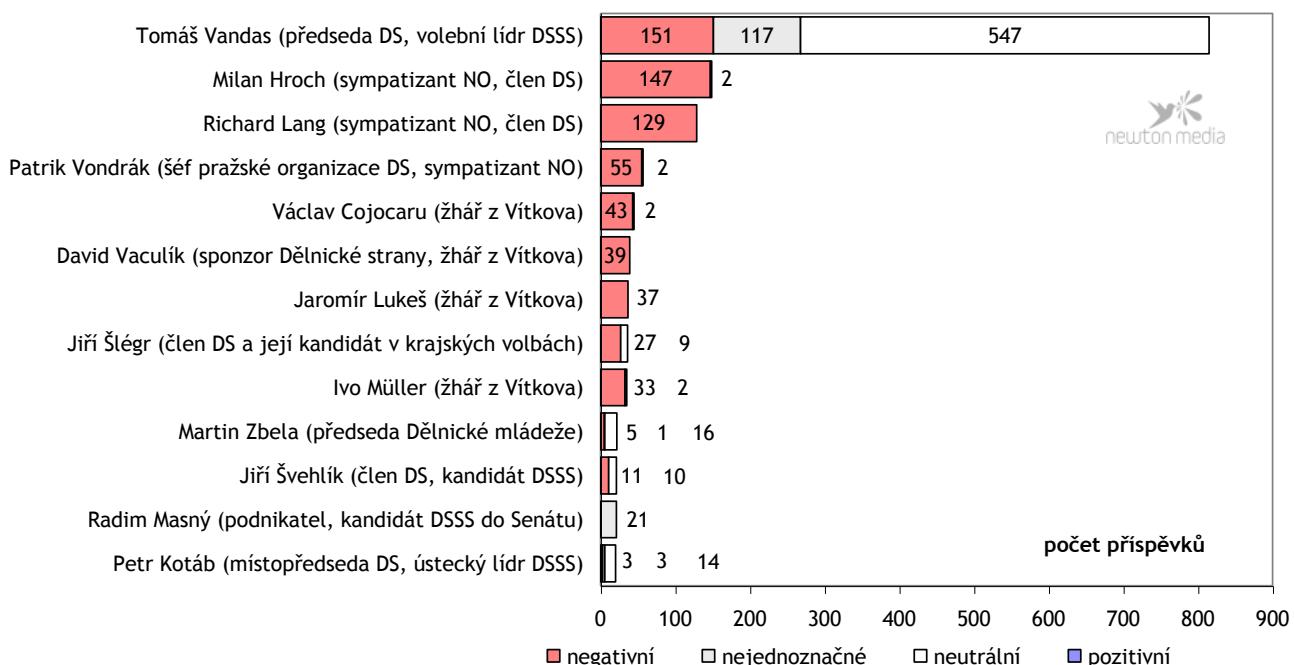
Graf ukazuje, které radikálně pravicové skupiny, strany a organizace byly v médiích nejvíce medializovány.

Grafy ilustrují zastoupení jednotlivých subjektů na celkové medializaci pravicového radikalismu. Graf vlevo zohledňuje počet příspěvků, graf vpravo jejich mediální dopad. Mediální dopad vyjadřuje míru zásahu příspěvku mezi čtenáři (posluchači, diváky) a vychází z „průměrného“ oslovení procentuálního podílu populace starší 15 let, kterou v ČR tvoří 8,9 milionu obyvatel.

- Z krajně pravicových uskupení přitahovala největší pozornost médií **Dělnická strana**, o níž byla řeč v **1833 příspěvcích** (tedy v 56 % všech příspěvků o pravicovém extremismu). Dělnická strana se v médiích objevovala dvakrát častěji než všechny ostatní extremistické subjekty dohromady. Ústředním bodem medializace DS bylo **soudní řízení u Nejvyššího správního soudu o rozpuštění strany**. Kromě této problematiky byla o Dělnické straně řeč v příspěvcích o řidiči pražské tramvaje, který byl propuštěn kvůli vyvěšení šály DS v kabině tramvaje, další okruh témat představovaly akce pořádané lidmi spojenými současně s Dělnickou stranou i Národním odporem (viz následující odstavec). Pomyslnou druhou pozici obsadila **Dělnická strana sociální spravedlnosti**, jež figurovala v **394 příspěvcích**, z nichž ovšem výrazná většina (348) poukazovala na faktické nástupnictví této strany po rozpuštěné Dělnické straně. Samostatně, tedy bez zmínky o Dělnické straně, byla DSSS zmiňována pouze v souvislosti se sněmovními či senátními volbami.
- Kromě „dělníků“ si největší mediální pozornost vysloužila organizace **Národní odpor** (**290 příspěvků**). I její publicitu významně podpořily **příspěvky o rozpuštění Dělnické strany**. Právě spřízněnost (dokumentovaná např. zaštítěním pochodu organizovaného Národním odporem 1. května 2008 v Praze) Dělnické strany s Národním odporem byla zmiňována jako jeden z argumentů pro rozpuštění DS. S vysokou mírou shody česká média charakterizovala Národní odpor jakožto neonacistickou organizaci, opačný názor - že Národní odpor je pouze virtuální či smyšlený subjekt - v médiích hájil pouze předseda DS Tomáš Vandas. Národní odpor figuroval i ve zprávách o **razii ÚOOZ proti pravicovým extremistům**. Dva ze zatčených - Milana Hrocha a Richarda Langa - média označovala za členy Národního odporu, přičemž (často s výslově uvedeným) ohledem na časovou shodu se zahájením procesu s Dělnickou stranou připomínala i skutečnost, že Milan Hroch zakládal pobočku DS na Vysočině. Vazby mezi DS a Národním odporem ale byly zmiňovány i v jiných případech s procesem u NSS nesouvisejících. Takovým případem bylo mj. založení skupiny na Facebooku útočící na zakladatelku Ligy proti antisemitismu **Věru Tydlitátovou**. Zcela mimo souvislosti s Dělnickou stranou bylo z činnosti Národního odporu zmiňováno **napadení brněnské Queer Parade** v roce 2008 či snahu podniknout **pochod centrem Plzně** (podle informací Antify za svoláním této akce stáli „*lidé napojení na Národní odpor a Autonomní nacionalisty*“ Plzeňský deník 2.2.2010).
- Rovněž **Autonomní nacionalisté** si pozornost médií vysloužili hlavně v souvislosti s jednáním soudu o **rozpuštění Dělnické strany**. Pokud byly vazby mezi oběma subjekty nějak konkretizovány, pak zejména odkazem na události na litvínovském sídlišti **Janov 17. listopadu 2008**, kde na demonstraci DS navázal pochod Autonomních nacionalistů, který vyústil v násilné střety mezi radikály a policií.
- Další extremistická uskupení se v médiích objevovala zpravidla na okraj zpráv o procesu s Dělnickou stranou. Výjimku z tohoto pravidla představovala **Národní strana**. Z jejích aktivit byly medializovány **rasistické předvolební spotty** před volbami do Evropského parlamentu, dřívější **setkání Mirka Topolánka s předsedkyní strany Petrou Edelmannovou**, obžaloba na Jiřího Gaudina kvůli jeho **spisu „Konečné řešení otázky cikánské“**. V souvislosti s případem **Pavla Malovce z Ivanovic na Hané**, který opakovaně vyhrožoval hladovkou kvůli problémům s hlučnými romskými sousedy, se v regionálním tisku objevila informace, že v minulosti „*mu přijeli na pomoc členové krajně nationalistické Národní strany, již ministerstvo vnitra evidovalo jako extremistickou. Důchodce si myslí, že díky nim se situace zlepšila*“ (Vyškovské noviny 5.3.2010).

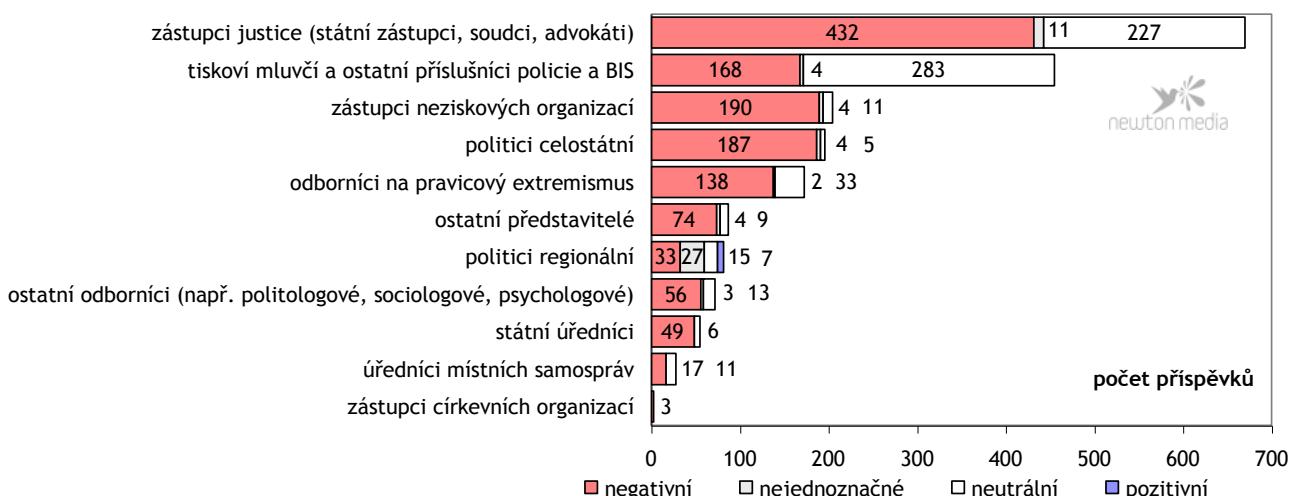
4.2. Publicita představitelů radikální pravice

Graf ukazuje, kteří představitelé radikální pravice byli v médiích nejvíce medializováni. Graf zohledňuje rovněž to, s jakým hodnotovým zabarvením byli tito představitelé v médiích prezentováni.

- Nejčastěji medializovaným reprezentantem krajně pravicové scény byl předseda Dělnické strany **Tomáš Vandas**, který vystupoval v **815 příspěvcích**. Ve většině případů (547x) byl Vandas prezentován neutrálne, obdobná charakteristika se projevila také u dalších nositelů politických funkcí (**Martin Zbela**, **Petr Kotáb**).
- Ostatní představitelé radikální pravice byli medializováni víceméně pouze v souvislosti kriminalitou a jejich hodnocení bylo převážně nebo zcela negativní. Měřeno počtem příspěvků, největší pozornost médií na sebe soustředili **Milan Hroch**, **Richard Lang** a **Patrik Vondrák** zatčení policií kvůli distribuci neonacistických materiálů. V závěsu za nimi byli čtyři muži obviněni ze spáchání žhářského útoku ve Vítkově - **Václav Cojocaru**, **David Vaculík**, **Jaromír Lukeš** a **Ivo Müller**.

5. Vyjádření k pravicovému extremismu

Graf zachycuje vyjádření profesních skupin k pravicovému extremismu, a to s vyznačením hodnotového zabarvení citací vůči radikální pravici.

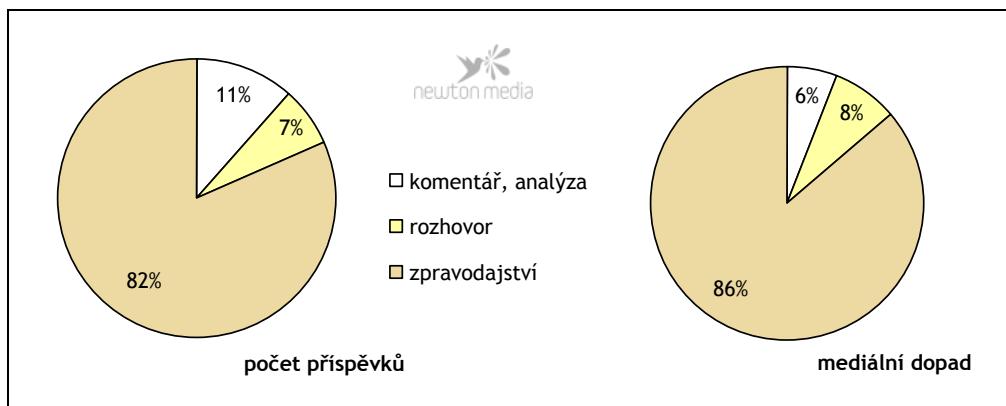
- K pravicovému extremismu se nejčastěji vyjadřovali představitelé justice (670x) a policie (455x). Mezi jejich výroky byly nadprůměrně **zastoupeny** ty, jež vůči pravicovému extremismu **vyznávaly neutrálně** (justice 38 %, policie 62 %). Tento jev do značné míry souvisel s povahou informací poskytovaných těmito institucemi (informace procesního či organizačního charakteru apod.). Výrazný rozdíl v počtu **negativně** laděných citací byl z větší části zapříčiněn tím, že v masivně medializovaném případu Dělnické strany novináři zhusta (130x) **citovali rozsudek Nejvyššího správního soudu**, respektive jeho zdůvodnění přednesené soudcem Vojtěchem Šimíčkem. Naopak v případě **policie** k relativně nízkému zastoupení **negativních stanovisek** přispěla vyjádření (69) týkající se žhářského útoku v ostravské osadě Bedřiška. V tomto případě totiž policie zaujímala velmi zdrženlivý, až téměř odmítavý postoj k interpretaci, že útok spáchali pravicoví extremisté.
- K mluvčím, kteří nejcitlivěji reagovali na projevy pravicového extremismu, se řadili **celostátní politici** a **zástupci nevládních organizací**, kteří jen ojediněle poskytovali jiná než **negativní** vyjádření. Například již zmíněný případ žhářství v Bedřišce, ačkoli policie rasový motiv nepotvrdila, politici v první linii s premiérem Janem Fischerem a ministrem pro lidská práva Michaelem Kocábem jednoznačně odsoudili, přičemž například předseda ČSSD Jiří Paroubek uvedl, že šlo o „**očividně rasový útok**“ (Právo 16.3.2010). Výrazným faktorem, který ovlivnil početnost vyjádření politických představitelů, bylo rozhodnutí o rozpuštění Dělnické strany, které bylo politiky jednomyslně schvalováno. Nejčastěji se k němu vyjadřoval ministr vnitra **Martin Pecina** a jeho předchůdce **Ivan Langer**. Neziskový sektor byl reprezentován nejčastěji **romskými organizacemi**, **Antifou** i místními sdruženími, z nichž největší publicitu získala iniciativa „**V Ústí neonacisty nechceme**“, která se kromě blokování neonacistického pochodu účastnila i demonstrace odpůrců neonacismu v Drážďanech.
- Nejbarvitější škálu postojů nabízeli médiím **regionální politici**. O silný kontingen **ambivalentně** laděných citací (27) se postarala **senátorka a starostka Ostravy-Mariánských Hor Liana Janáčková** (její zařazení mezi regionální politiky se v tomto případě zakládá na skutečnosti, že šlo o výroky učiněné v roli starostky a týkající se komunální kauzy). Jednalo se konkrétně o různé části z jejího vyjádření k případu žhářství v osadě Bedřiška: „*Dle zpráv od občanů z Bedřišky se v době návštěvy rodiny z Anglie Podraní domlouvali o přestěhování do Anglie nebo do Kanady. Jen prý potřebují doklad o tom, že jsou v Česku diskriminováni. (...) Nejsem přesvědčena, respektive nevidím jediný důvod k tomu, abych si myslela, že*

šlo v tomto případě o extrémistickou akci s etnickým podtextem (pozor - ne rasovým, neboť Češi i Romové jsou stejná rasa)" (citováno podle serveru novinky.cz 18.3.2010). V sedmi případech dokonce byla vyjádření Liany Janáčkové vyhodnocena jako pozitivní. Nejednalo se ovšem o explicitní projevy sympatií krajní pravici, nýbrž o interpretace jejich výroků v tom smyslu, že Janáčková podněcovala protiromské nálady, a tím nese nepřímou zodpovědnost za případ žhářství v tamní osadě Bedřiška: „*Výroky Janáčkové pobouřily romského aktivistu Markuse Papeho, podle něhož řekla, že je rasistka a Romy v Bedřišce obežene ostnatým drátem s elektřinou. Policie ji za to chtěla obvinit, Senát ji však nezbavil imunity. Senátorka se svým prohlášením snaží odpoutat pozornost od toho, z čeho je obviněna. Svými dřívějšími výroky totiž podobné akce nepřímo přivolala. I když to neudělala veřejně, vyzývala k použití násilí k řešení nějakých problémů, sdělil dále aktivista Pape*“ (Právo 20.3.2010). Do obdobného kontextu zasadil výroky Liany Janáčkové rovněž ministr pro lidská práva Michael Kocáb či komentátor Práva Jiří Franěk, shodný názor byl zastoupen i ve čtenářských dopisech publikovaných v Lidových novinách. Naopak z řady jiných radnic zaznívaly velmi zřetelné odsudky směrem ke krajně pravicovým radikálům: „*S extremisty zatočíme*“ (litvínovský starosta Daniel Volák, Mostecký deník 5.3.2010), „*budeme opět dělat vše proto, abychom neonacistům život ve městě znepřjemnili*“ (ústecký primátor Jan Kubata, Ústecký deník 3.3.2010) aj. Komunální politici nejednou vystupovali v roli odpůrců extremistů i v případech, kdy jejich snahy o potírání extrémistických akcí narazily na nesouhlas soudů nebo jiných úřadů. Tak tomu bylo například v Táboře, kde se Dělnická strana sociální spravedlnosti soudně bránila proti zákazu svého předvolebního mítingu. „*Nenecháme se zastrašit. Dělnická strana sociální spravedlnosti je nástupkyní Dělnické strany. Za rozhodnutím si stojíme. Naše argumenty budeme uplatňovat i u soudu,*“ řekla deníku Blesk (16.3.2010) táborská starostka Hana Randová (stanovisko města Tábor však médiím častěji tlumočili tajemník městského úřadu Lubomír Šrámek nebo vedoucí kanceláře starosty Dagmar Vacková, takže se tato kauza výrazněji projevila u skupiny úředníků místních samospráv).

- Odborníci na extremismus byli citováni ve 173 příspěvcích. Nejčastějším respondentem byl politolog Masarykovy univerzity Miroslav Mareš, s odstupem za ním následoval soudní znalec z Ústavu kriministiky a forenzních disciplín Michal Mazel a policejní expert Rostislav Chobola. Zatímco Mazel a Chobola se v médiích objevovali téměř výhradně v souvislosti s jednáním Nejvyššího správního soudu o rozpuštění Dělnické strany, o názory Miroslava Mareše média stála i v řadě jiných souvislostí, jakými byly razie ÚOOZ proti neonacistům, další vývoj extrémistické scény po rozpuštění DS, situace na neonacistické scéně na jižní Moravě, hajlování skupiny mladíků v brněnské restauraci, zrušené rozhodnutí o rozpuštění Komunistického svazu mládeže, moravský extremismus či předvolební mítingy DSSS.

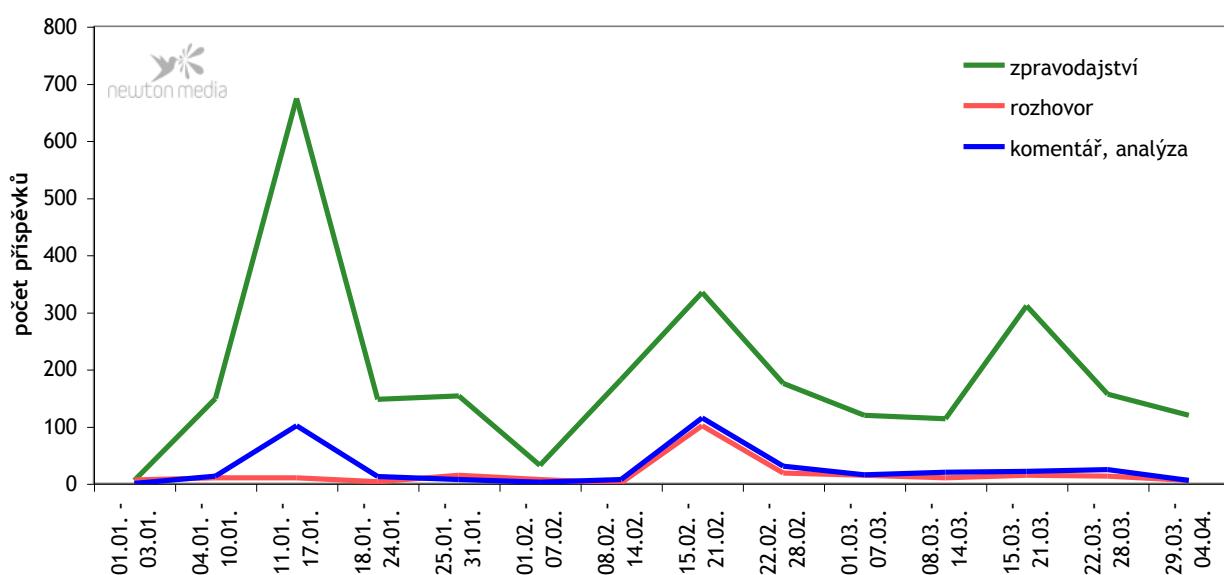
6. Typy příspěvků

6.1. Medializace pravicového radikalismu dle typu příspěvku

Graf ukazuje rozložení medializace pravicového radikalismu podle typu příspěvku (zpravodajství, rozhovor, komentář/analýza).

6.2. Vývoj medializace dle typu příspěvku

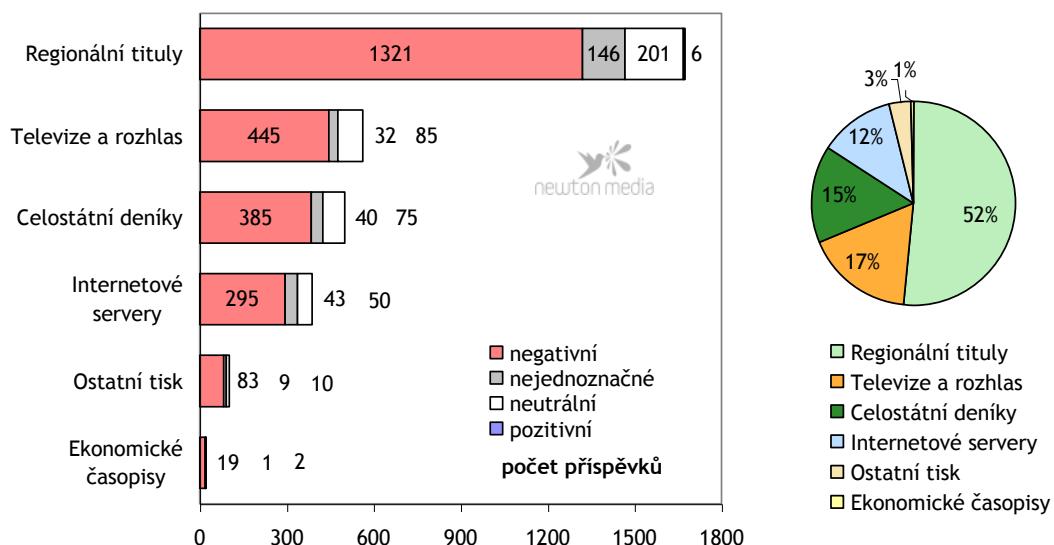
Graf ukazuje vývoj medializace pravicového extremismu po jednotlivých měsících, a to s ohledem na typ příspěvku.

- Příspěvky zabývající se pravicovým extremismem měly z 82 % charakter zpravodajství. Komentáře či analýzy se ve větší míře vyskytovaly pouze u příležitosti zahájení a ukončení procesu o rozpuštění Dělnické strany, formu rozhovoru média nejvíce využívala při mapování reakcí a názorů na verdikt Nejvyššího správního soudu o rozpuštění DS.

- K problematice pravicového extremismu se opakovaně vyjadřovaly všechny **deníky** prostřednictvím svých **kmenových komentátorů**. Nejvíce komentářů připravil **Petr Uhl** z Práva (6), více než jednou se extremismem zabývali také **Ivan Hoffman** (Deníky), **Jiří Franěk** (Právo) a **Josef Klíma** (Lidové noviny). V případě **MF Dnes** byl extremismus komentován kromě běžné názorové rubriky také v glosách uveřejňovaných v jednotlivých **regionálních přílohách**, přičemž komentáře se ve větší míře uplatnily v brněnské/jihomoravské a ústecké příloze. Z **externích autorů** projevili soustavnější zájem o extremismus politolog a zmocněnec rodiny Sivákových z Vítkova **Markus Pape** (Lidové noviny, iDnes.cz) a politologové **Lukáš Jelínek** (Právo) a **Miroslav Mareš** (Metro, Reflex).
- **Rozhovory** přišly nejvýrazněji ke slovu v době vynesení **rozsudku nad Dělnickou stranou**. Média se zajímala o pohled jednotlivých aktérů (advokát Tomáš Sokol, soudci Josef Baxa a Vojtěch Šimíček, ministr vnitra Martin Pecina, ale i předseda DS Tomáš Vandas), názory odborníků i politických představitelů. Během jediného týdne tak bylo publikováno více než sto rozhovorů zaměřených k otázce extremismu. Mimo toto období jich bylo týdně publikováno okolo deseti.

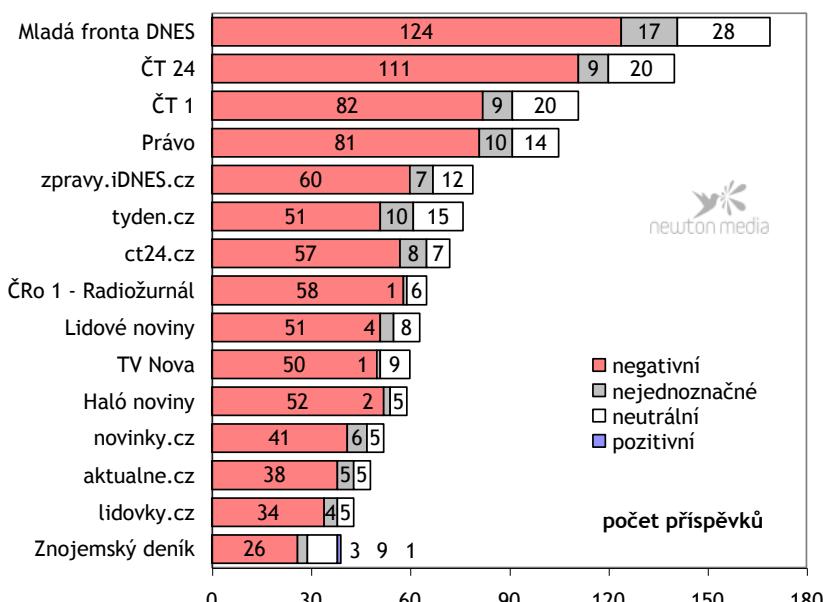
7. Pravicový radikalismus v médiích

7.1. Pravicový radikalismus ve skupinách médií

Grafy ukazují, jak byla radikální pravice prezentována v jednotlivých skupinách médií. Graf vlevo zohledňuje hodnotové zabarvení příspěvků, graf vpravo ukazuje podíl jednotlivých skupin médií na celkové medializaci.

7.2. Média nejčastěji referující o radikální pravici

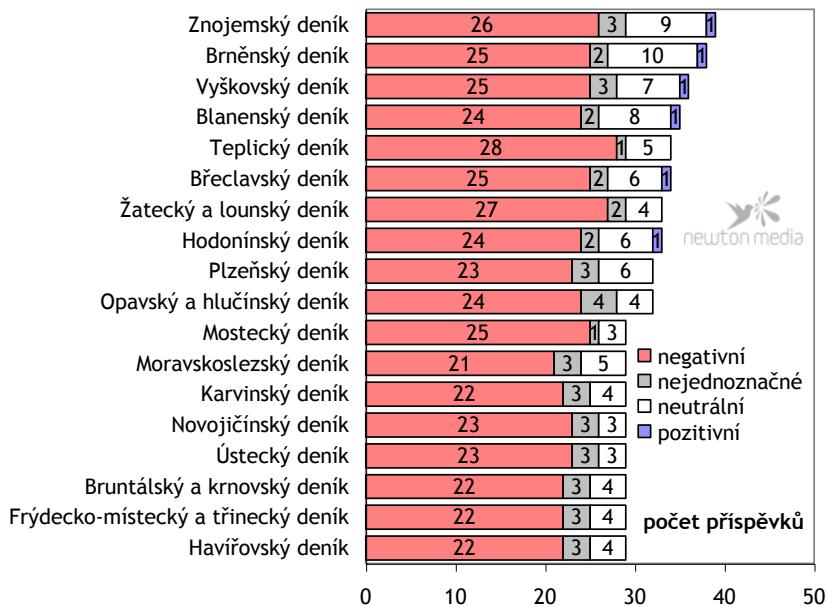
Graf dává přehled o médiích, která nejčastěji referovala o pravicovém radikalismu, a to včetně hodnotového zabarvení příspěvků.

- Něco málo přes polovinu příspěvků (1674, tj. 52 %) bylo publikováno v regionálních titulech. V televizních a rozhlasových pořadech bylo odvysíláno 562 příspěvků (tj. 17 %). Následovaly celostátní deníky (500 příspěvků, tj. 15 %) a internetové servery (388 příspěvků, tj. 12 %).
- Z jednotlivých titulů se extremismem nejvíce zabýval deník **Mladá fronta DNES** (169 příspěvků). Výjimečné postavení tohoto deníku do značné míry souviselo s rozsahem regionálního zpravodajství MFD, neboť hned 134 příspěvků bylo publikováno v jednotlivých regionálních přílohách. Rozložení publicity mezi jednotlivé regiony v zásadě odpovídalo poměru naznačeným v grafu [7.3.2.](#), nejvíce příspěvků pocházelo z Ústeckého a dále z Moravskoslezského a Jihomoravského kraje. Na titulní stranu listu se agenda spojená s extremismem dostala celkem třikrát (případ vojáka, který měl na helmě symboly SS, zrušení DS, Bedřiška). V rubrice Téma dnes byl extremismus probírán pětkrát (3x soud s DS, reakce na homofobní výroky odborového předáka Jaromíra Duška, Bedřiška).
- Přes hranici sta příspěvků se z deníku dostalo ještě **Právo** (105). Jak už bylo naznačeno v předchozí kapitole, k publicitě extremismu na stránkách tohoto listu významně přispívala názorová rubrika, v níž bylo uveřejněno 20 komentářů. V sedmi případech se příspěvky o pravicovém extremismu dostaly na titulní stranu (2x soud s DS, soud se žháři z Vítkova, reakce na výroky J. Duška, výroční zpráva USA o stavu lidských práv, 2x Bedřiška).
- Značný důraz na otázku extremismu kladly rovněž **Lidové noviny** (63). Podobně jako deník Právo věnovaly této problematice 20 komentářů, v deseti případech se jednalo o příspěvky otisknuté na titulní straně (3x soud s DS, 2x případ Josefa Moravce z Tachova zmláceného skinheady, reakce na výroky Jaromíra Duška a Mirka Topolánka, 2x Bedřiška, odmítavé reakce na plán zavést nepovinnou výuku romštiny na školách). V rubrice Téma se problematika extremismu objevila celkem osmkrát.
- K názorově vyhnaněnějším titulům se řadily **Haló noviny**, v nichž 52 z celkových 59 příspěvků zaujímalo vůči pravicovému extremismu negativní hodnocení. To bylo dáné tím, že problematika extremismu zde byla pouze zřídka prezentována formou běžného zpravodajství, ale spíše v komentářích, reportážích či rezolucích stranických orgánů KSČM. Nadstandardní pokrytí měly v tomto deníku demonstrace proti neonacismu u příležitosti výročí bombardování Drážďan.
- Hospodářské noviny se zabývaly extremismem v 37 příspěvcích, přičemž skladba témat, jimž list věnoval podrobněji, se významně nelišil od ostatních hlavních deníků. Výjimkou byla zpráva o rostoucím podílu vysokoškoláků mezi neonacisty a dalších zjištěných ze zprávy ministerstva vnitra o extremismu za rok 2009, umístěná na titulní stranu s dalšími podrobnostmi uvnitř listu.
- Z celostátních deníků měly nejslabší zastoupení bulvární tituly **Blesk** (28) a **Aha!** (20). Těžištěm publicity byla hlavně černá kronika (jednotlivé zprávy o kriminalitě neonacistů), příběh Natálky Kudrikové z Vítkova, v případě Blesku pak také sebevražda a pohřeb Martina Kuferského.
- Jedním z nejčastějších zdrojů zpráv o pravicovém extremismu byla veřejnoprávní televize, respektive její kanály **ČT 24** (140 příspěvků) a **ČT 1** (111). Česká televize se na problematiku extremismu nejvýrazněji soustředila v týdnu od 11. do 17. ledna, kdy obě stanice dohromady odvysílaly 94 příspěvků s touto tematikou. Jejich pozornost v té době poutalo zahájení procesu s Dělnickou stranou, razie ÚOOZ proti neonacismu či případ řidiče pražské tramvaje propuštěného kvůli propagaci Dělnické strany. V hlavní zpravodajské relaci (Události 19:00) byla řeč o pravicovém extremismu celkem 32krát. Kromě námětů zmíněných výše byly v rámci Událostí odvysílány reportáže o zahájení procesu se žháři z Vítkova, rozsudku nad neonacisty, kteří v květnu 2009 v Praze zbili Josefa Moravce, demonstracích při výročí bombardování v Drážďanech, o stížnosti Stanislava Pence, že mu jičínská radnice zničila archiv s dokumenty mapujícími mj. neonacistickou scénu, americké výroční zprávě o dodržování lidských práv, případu žhářství v osadě Bedřiška, zákazu předvolebního mítingu DSSS v Táboře, rozsudku nad šesticí mužů, kteří vyhrožovali smrtí romské rodině z Hradce nad Moravicí, či o rozpuštění koncertu v Lovosicích kvůli písním s rasistickými texty.
- Nejsledovanější televizní stanice **TV Nova** uvedla celkem 60 příspěvků s tematikou pravicového extremismu, 25 z nich ve svých hlavních zprávách, tedy v **Televizních novinách** v 19:30. Spektrum námětů nebylo tak široké jako v případě ČT, Nova se soustředila na několik hlavních kauz, konkrétně

na procesy s Dělnickou stranou a s pachateli žhářského útoku ve Vítkově a na lednovou razii ÚOOZ proti pravicovým extremistům. Pouze výjimečně byl extremismus prezentován v jiném kontextu, např. v souvislosti s potíráním projevů sympatií k nacismu v armádě, s událostmi spojenými s výročím bombardování Drážďan nebo s aktivitami ministerstva vnitra zaměřenými na prevenci extremistických jevů.

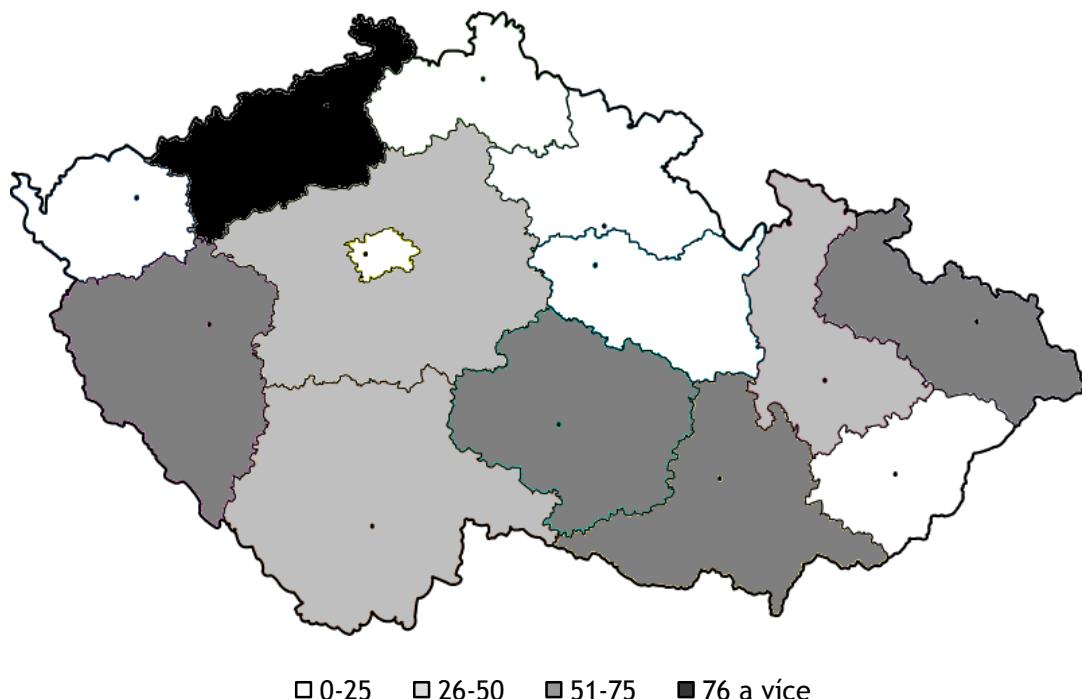
7.3. Pravicový extremismus v regionálních médiích

7.3.1. Regionální média nejčastěji referující o radikální pravici

Graf ukazuje, která regionální média (tisk a rozhlas) uveřejnila o pravicovém radikalismu nejvíce příspěvků.

7.3.2. Medializace pravicového radikalismu v jednotlivých krajích

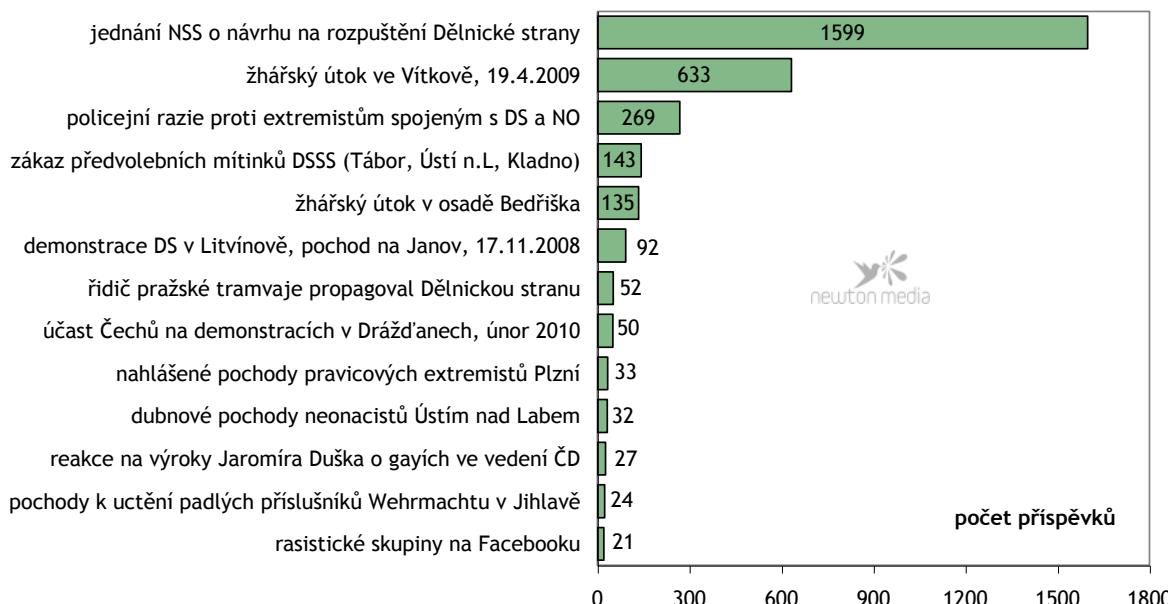

Na mapě je znázorněna míra publicity pravicového radikalismu v jednotlivých krajích ČR podle počtu příspěvků publikovaných v regionálním tisku a rozhlasu. Pro objektivnější srovnání jednotlivých krajů jsou totožné příspěvky uveřejněné současně v několika mutacích regionálních Deníků do tohoto grafu započteny pouze jednou za každý kraj.

- Napříč jednotlivými regiony panovaly značné rozdíly v medializaci pravicového extremismu. Z hlediska počtu příspěvků publikovaných v regionálních médiích (tisk a rozhlas) byla extremismu věnována nejmenší pozornost v krajích Karlovarském, Libereckém, Zlínském, v obou východočeských krajích a rovněž v Praze. V těchto regionech, pomineme-li reflexi témat celostátního významu, byla problematika extremismu medializována pouze několika málo příspěvcích, obvykle ve vztahu k jednotlivým deliktům spáchaným přívrženci krajní pravice. Naopak nejvyšší koncentrace příspěvků o extremismu byla zaznamenána v Ústeckém kraji, nadstandardní výskyt extremistické problematiky v regionálních médiích byl dále registrován v krajích Plzeňském, Jihomoravském, Moravskoslezském a na Vysočině.
- V regionálních médiích z Ústeckého kraje bylo publikováno 89 příspěvků s tematikou pravicového extremismu (bez započtení totožných příspěvků otisků v Denících napříč celým krajem, při zohlednění těchto příspěvků by se výsledný počet vyšplhal na 212). Zájem o téma spojená s extremismem byl nejsilnější na Mostecku, Teplicku a Ústecku (nejvyšší počet příspěvků u Teplického deníku je dán především jeho „polohou“ uprostřed této oblasti, jednotlivé Deníky totiž zpravidla pokrývají i dění v sousedních okresech). Významnými regionálními kauzami byly neonacistické pochody v Ústí nad Labem a snahy iniciativy „V Ústí neonacisty nechceme“ dalšímu pochodu zabránit, účast neonacistů i odpůrců pravicového extremismu na demonstracích v Drážďanech, spor o povolení mítingu DSSS v Krupce či protest příznivců Dělnické strany proti únorové demonstraci KSČM v Teplicích. V jednotlivých případech pak místní média referovala o již starším případu přestrelky u mosteckého klubu Neprakta a o případu hajlování dvou mladíků z Duchcova. Pokud jde o dění dalších částech Ústeckého kraje, zdejší média zaznamenala ukončení koncertu v lovosickém Rock klubu kvůli rasistickým textům, koncert skupiny Ortel v Lounech, rasisticky podbarvený incident při novoročních oslavách v Lounech či shromáždění DS, potažmo DSSS v Postoloprtech a Lounech.
- Pomyслné druhé místo mezi regiony zaujal Jihomoravský kraj se 72 příspěvky. Medializace extremismu ve zdejších médiích byla ovšem do značné míry spojena s děním v brněnských ulicích v době vynesení rozsudku o rozpuštění Dělnické strany. Příznivci DS se tehdy sešli před budovou soudu na improvizované demonstraci, načež se kvůli nepovolenému shromažďování dostali do konfliktu s policií. S rozsudkem nad DS souvisel i jediný pozitivní příspěvek, rozšířený v jihomoravských Denících (šlo o již výše zmíněný nekriticky vedený rozhovor s předsedou DS Tomášem Vandaselem). Z jihomoravských titulů si nejvíce příspěvků připsal Znojemský deník. V jeho případě se k výše popsané krajské agendě přidružily i zprávy ze Znojemska, zvláště pak o trestním oznámení, jež Dělnická strana podala v souvislosti s deset let starým převodem majetkového podílu města Znojma v místním pivovaru Hostan.
- V Plzeňském kraji zvýšený zájem médií o pravicový extremismus souvisel s peripetiemi kolem pochodu pravicových radikálů, ohlášeného na březan a posléze odloženého na 24. dubna. Opakován se zdejší média také věnovala výhrůžkám, jež extremisté prostřednictvím Facebooku adresovali zakladatelce Ligy proti antisemitismu a vedoucí Centra blízkovýchodních studií ZČU Plzeň Věře Tydlitátové. Plzeňská regionální média (a platilo to o Denících i o ČRo Plzeň) rovněž věnovala nadstandardní pozornost událostem celostátního významu, jakými byly např. rozsudek nad Dělnickou stranou či žhářský útok ve Vítkově. V Moravskoslezském kraji byly hlavním tahounem publicity příspěvky o žhářských útocích (Vítkov, Bedřiška) či zdravotním stavu Natálky těžce popálené při útoku ve Vítkově. Na Vysočině se hlavní událostí z extremistické scény stalo zatčení Richarda Langa z Jihlavy a Michala Hrocha ze Světlé nad Sázavou při razii ÚOOZ proti neonacistům. Kromě zprávy o samotném zatčení (která byla dostatečně atraktivní i pro celostátní média) se ve zdejších médiích objevily i další zprávy či komentáře reflekující vzestup neonacismu mezi mládeží v regionu či jednotlivých městech (Světlá nad Sázavou, Chotěboř) či oceňující úspěchy policie při potírání deliktů s rasistickým podtextem.

8. Kauzy

8.1. Přehled nejčastěji medializovaných kauz

Graf ukazuje kauzy (události), s nimiž byl pravicový extremismus v médiích nejčastěji spojován.

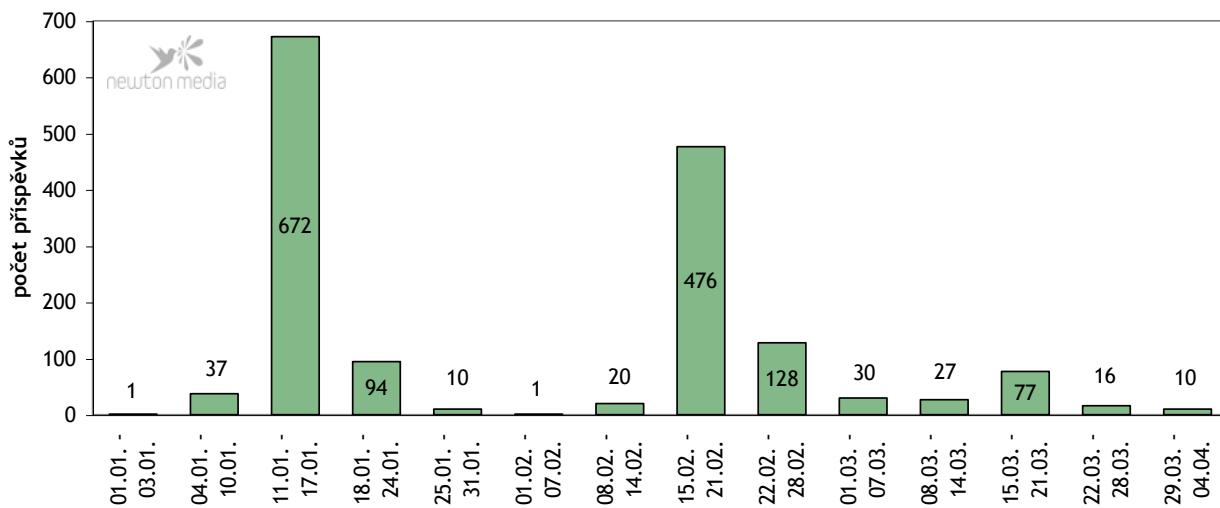
- Ve sledovaném období bylo identifikováno pět kauz, jejichž medializace překročila hranici 100 příspěvků, přičemž k této hranici se výrazně přiblížily také ohlasy na rok a půl staré události v Litvínově (demonstrace Dělnické strany a pochod na Janov z listopadu 2008). Nejčastěji medializovanou kauzou bylo, a to s výrazným odstupem, jednání Nejvyššího správního soudu o návrhu na rozpuštění Dělnické strany, následoval žhářský útok ve Vítkově (633) a policejní razie proti extremistům z ledna 2010 (269). Podrobnosti k těmto kauzám jsou uvedeny samostatně v [kap. 8.2.](#).
- Mezi početně silně zastoupené kauzy se zařadily zákazy předvolebních mítinků DSSS v Táboře, Ústí nad Labem a Kladně. Z celkových 143 příspěvků zabývajících se touto kauzou většina pocházela z regionálních médií, nechyběly však ani reportáže celoplošných televizí, nejsledovanější TV Nova nevyjímaje. Pozornost celostátních médií přivábil zejména spor o zákaz předvolebního mítinku v Táboře, mimo jiné i s ohledem na velmi otevřená slova táborských politiků a úředníků, kteří zákaz jednoznačně zdůvodňovali extremistickým charakterem DSSS: „*DS rovná se DSSS, táborští úředníci našli odvahu říct to, co si opravdu myslí*“ (Události - komentáře, ČT 24 15.3.2010). Přestože rozhodnutí táborské radnice bylo zrušeno rozhodnutím českobudějovického krajského soudu, média na postup jihočeského města pohližela se zřetelnými sympatiemi: „*Města dělala, co mohla, aby našla zákonné důvody k zákazu jejich mítinků. Třeba Tábor zkusil stejně argumenty jako Nejvyšší soud v rozsudku o zákazu Dělnické strany. Jihočeši ale neuspěli. Jiný soud setkání straně povolil. Úředníci už další páky neměli*“ (Televizní noviny, TV Nova 29.3.2010). Poněkud odlišná situace panovala kolem mítinků v Kladně a Ústí nad Labem, kde oficiálně udávaným důvodem pro zákaz bylo to, že ve stejný čas a na stejném místě již ohlásil své shromáždění jiný subjekt, byť i zde bylo naznačeno, že nejde o náhodu: „*Před volbami je to naprostě obvyklé, že si to obsadí strany. Jsou samozřejmě termíny, že se snažíme obsazovat to cíleně*“ (kladenský primátor Dan Jiránek ve stejně reportáži TV Nova).
- Silnou odezvu v médiích našel případ žhářství v ostravské osadě Bedřiška, k němuž se pojilo 135 příspěvků, z větší části uveřejněných v médiích s celostátní působností (veřejnoprávní i soukromý

rozhlas a televize, denní tisk včetně bulváru). Přestože - jak již bylo zmíněno - zástupci policie odmítali potvrdit, že šlo o rasově motivovaný útok, média takovou interpretaci připouštěla, nebo k ní výslově vybízela: „*Není to ani rok, co stejným způsobem neonacisté vypálili dům romské rodiny ve Vítkově*“ (Zprávy TV Prima 15.3.2010). Největší pozornost se k případu pochopitelně soustředila v bezprostřední reakci na událost (15.-16.3.2010), ale ani s rostoucím časovým odstupem zájem médií dramaticky neupadal a až do konce sledovaného období (31.3.2010) se zprávy o případu průběžně objevovaly v hlavních českých médiích. K případu se vyjadřovali i čelní političtí představitelé, média rovněž přinášela řadu podrobností k případu a jeho vyšetřování (např. spekulace o obhlídkách skinheadů v lokalitě, okolnost, že zápalná láhev obsahovala éter aj.).

- V 92 příspěvcích byly připomenuty události z Litvínova, kde v listopadu 2008 proběhla demonstrace Dělnické strany, na níž navázal pochod sídlištěm Janov doprovázený těžkými střety s policií. Také tato kauza rezonovala hlavně v médiích s celostátní působností, zejména ve vysílání veřejnoprávního rozhlasu a televize. Zhruba dvě třetiny příspěvků připomínajících tuto kauzu pocházely z období, kdy Nejvyšší správní soud zahájil projednávání případu Dělnické strany. Právě události z Janova média připomínala jako jeden z možných důkazů o spojení Dělnické strany s Národním odporem a dalšími extremistickými organizacemi.
- Se zahájením procesu s Dělnickou stranou se časově překrývala i kauza řidiče pražské tramvaje propuštěného za propagaci Dělnické strany. Tento případ nárazově přitáhl pozornost prakticky všech hlavních médií, zájem o tuto kauzu však také velmi rychle odezněl. Pomineme-li týdeníky a s týdenní periodicitou vysílaný televizní pořad 168 hodin, vrátil se ke kauze pouze Petr Uhl v komentáři deníku Právo (Zákon chrání i příznivce dělnické strany, 14.1.2010) a Hospodářské noviny v rozhovoru s předsedou Nejvyššího správního soudu Josefem Baxou (19.2.2010).
- Podobně jednorázový charakter měla i naprostá většina publicity spojené účastí Čechů na demonstracích v Drážďanech u příležitosti výročí bombardování města za 2. světové války. K medializaci této kauzy víceméně rovným dílem přispěla celostátní média i severočeské regionální tituly. S výjimkou bulvárního tisku, který si všímal hlavně „policejních manévrů“ v samotných Drážďanech i na české straně (Blesk 13.2.2010), média akce neonacistů hodnotila poměrně jednoznačně („13. únor, výročí bombardování Drážďan, datum, které je každoročně zneužíváno neonacisty k největší demonstraci v Evropě“, Události, ČT 1 12.2.2010) a vyzdvihovala účast českých představitelů v demonstraci proti neonatismu („Jinak k tomu lidskému řetězu musíme říct, že to je skutečně impozantní projev lidské solidarity“ ČRo Region - Středočeský kraj, 13.2.2010).

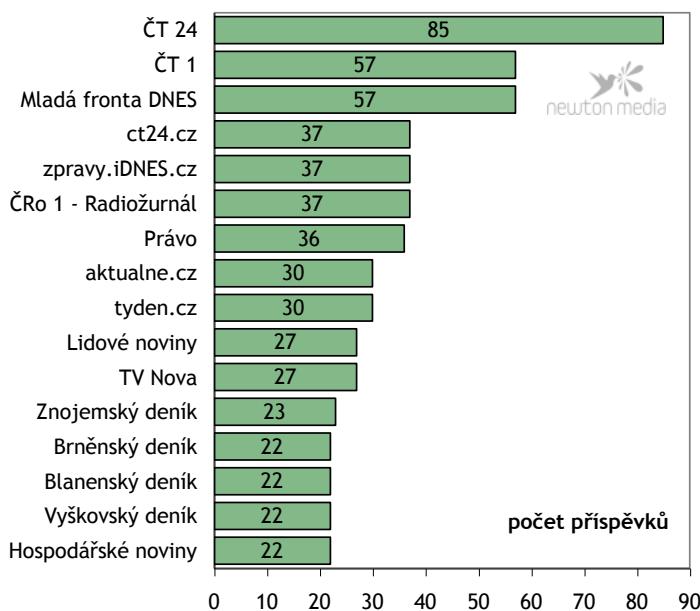
8.2. Rozbor vybraných kauz

8.2.1. Projednávání návrhu na rozpuštění DS před Nejvyšším správním soudem

Graf ilustruje vývoj kauzy po týdnech.

8.2.1.1. Média nejčastěji referující o kauze

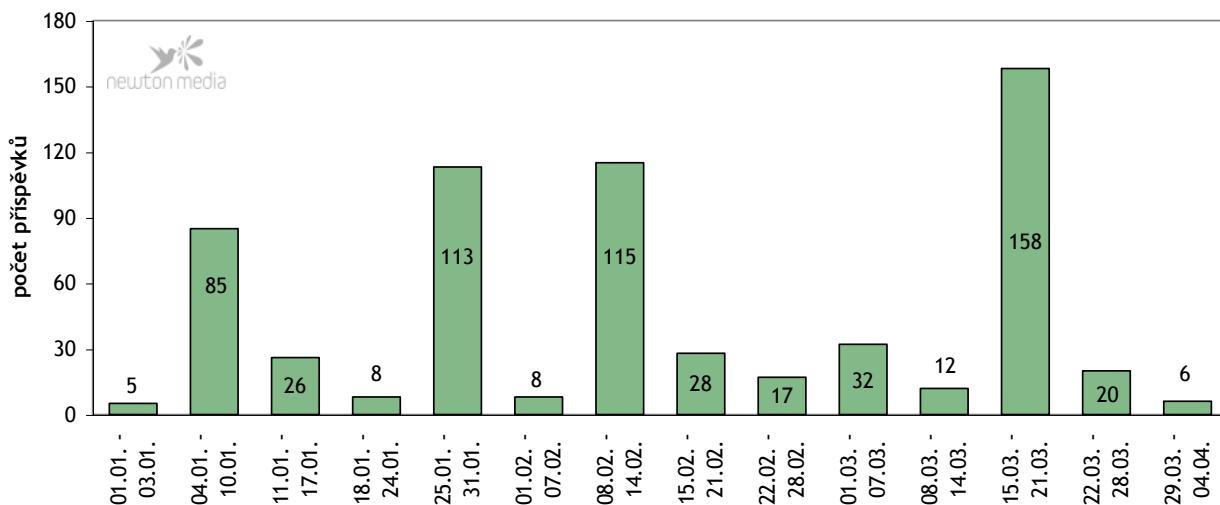
Graf dává přehled o médiích, která nejčastěji referovala o vybrané kauze.

- Kauza projednávání návrhu na rozpuštění Dělnické strany před Nejvyšším správním soudem se objevila v 1599 příspěvcích. Medializace této kauzy měla dva výrazné vrcholy, a to v souvislosti se zahájením soudního jednání (672 příspěvků v týdnu od 11. do 17.1.2010) a vynesením rozsudku (476 příspěvků v týdnu od 15. do 21.2.2010). Případu se soustavně věnovala prakticky všechna sledovaná média, nejpodrobněji veřejnoprávní televize a deník Mladá fronta DNES spolu se svou on-line odnoží iDnes.cz.
- Vzhledem k tomu, že se jednalo již o druhý pokus o rozpuštění Dělnické strany, média se zajímala o to, v čem je tento pokus jiný oproti předešlému a o jaký důkazní materiál se opírá. V této souvislosti byly více či méně konkrétně zmínovány poznatky o propojení mezi Dělnickou stranou a Národním odporem,

případně dalšími neonacistickými subjekty. Ve vztahu k pravicovému extremismu obecně vzato převažovaly odmítavé postoje, byť existovaly rozdíly v názorech na vhodnost, přiměřenost či možné důsledky zvolené metody, tedy snahy zakázat politickou stranu. Hlavně zpočátku nejednou zazněly obavy, že pokus zakázat DS bude bez ohledu na verdikt soudu kontraproduktivní („*I soudní řízení o připadném rozpuštění strany znova postaví malou a před rokem a půl ještě zcela bezvýznamnou stranu do popředí mediálního zájmu*“ Markus Pape pro iDnes.cz, 12.1.2010, „*Vandasovi dělníci jsou zcela jistě připraveni na variantu zákazu a objeví se okamžitě v novém kabátě s jakousi gloriolou těch, kteří jsou politickými mučedníky, a to pod pečlivým hledáčkem televizních kamér*“ Josef Petruš v komentáři ČRo 6 6.1.2010).

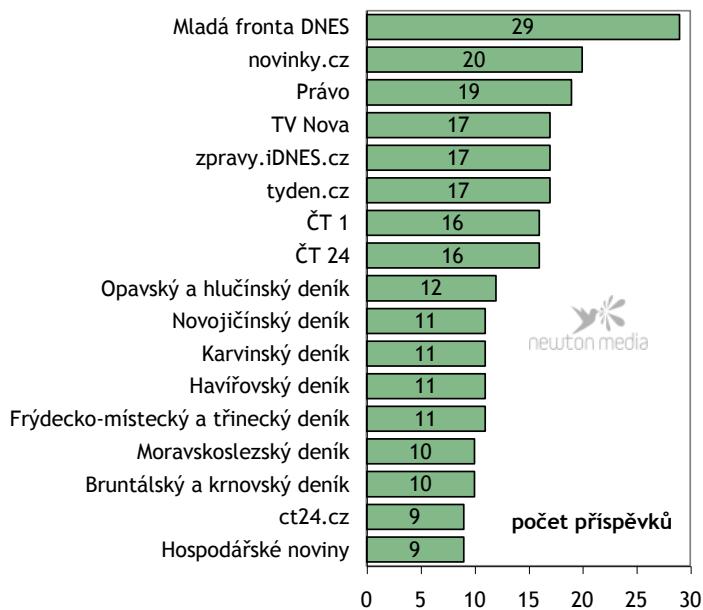
- Reakce na verdikt o rozpuštění strany byly (s výjimkou názorů postižené DS) téměř bezvýhradně souhlasné, mezi nepočetné výjimky patřil již zmíněný rozhovor s Tomášem Vandasem publikovaný v jihomoravských regionálních Denících. Vedle komentářů a rozhovorů, v nichž hodnocení DS či pravicového extremismu vůbec zaznívalo explicitně, nastal znatelný posun i ve zpravodajských příspěvcích. Po vynesení rozsudku média i v rámci zpravodajských žánrů „přitvrdila“ v hodnocení Dělnické strany (srov. výrazný pokles počtu neutrálně laděných příspěvků mezi oběma vrcholy medializace v lednu a v únoru v [grafu 2.2.](#)); častěji při referování o ní používala charakteristiky jako xenofobní, rasistická, vyzývající k násilí či navazující na ideologii nacionálního socialismu či přímo na Adolfa Hitlera.
- Postupný pokles mediálního zájmu o tuto kauzu byl přerušen pouze v polovině března. Tehdy Dělnická strana podala **návrh k Ústavnímu soudu**, jímž napadla rozpuštění strany **Nejvyšším správním soudem**. Současně média v této době referovala o sporu o přípustnost mítinku DSSS v Táboře, přičemž rozsudek nad Dělnickou stranou byl jedním z hlavních argumentů táborské radnice pro zákaz tohoto shromáždění.

8.2.2. Žhářský útok ve Vítkově

Graf ukazuje vývoj kauzy po týdnech.

8.2.2.1. Média nejčastěji referující o kauze

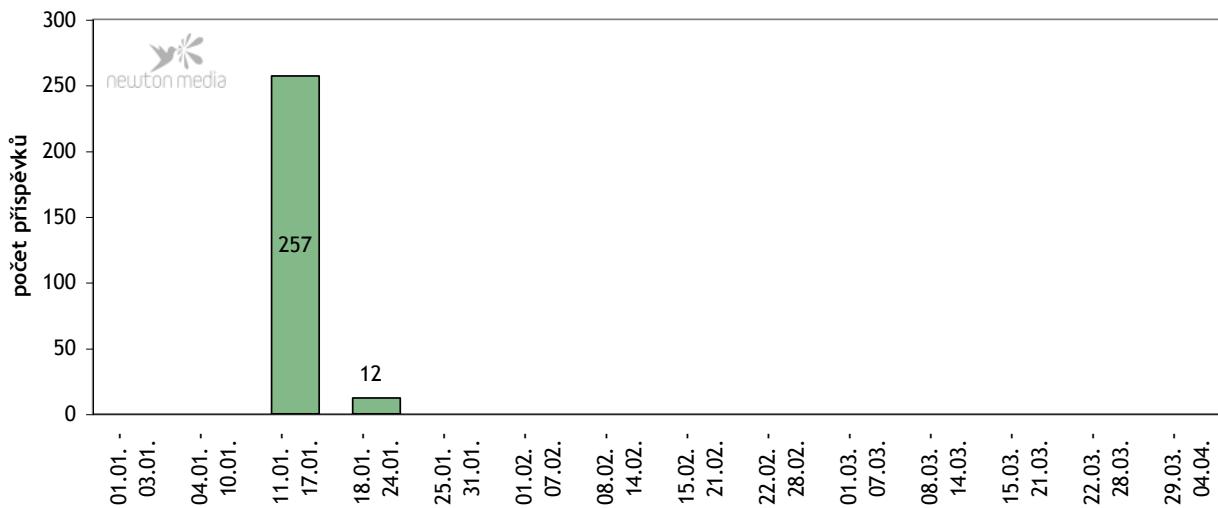

Graf dává přehled o médiích, která nejčastěji referovala o vybrané kauze.

- Žhářský útok ve Vítkově z dubna 2009 si navzdory časovému odstupu udržel pozici druhé nejvýznamnější kauzy spojené s mediální prezentací pravicového extremismu. Během sledovaného období neminulo týdne, kdy by tato událost nebyla připomenuta alespoň v pěti příspěvcích. Kromě průběžně se objevujících zpráv o zdravotním stavu těžce popálené Natálky se v médiích objevovaly zprávy o uzavření policejního vyšetřování (konec ledna) a podání obžaloby (první polovina února). Ke zvýšenému zájmu o tuto kauzu přispěla i medializace sbírky pro Natálku, kterou uspořádali organizátoři festivalu Modré dny ve Žďáru nad Sázavou (začátek ledna) a v polovině března případ žhářství v ostravské osadě Bedřiška, který byl kladen do souvislosti s vítkovským případem, spolu s požárem v chatě matky Václava Cojocaru, jednoho z pachatelů útoku ve Vítkově.

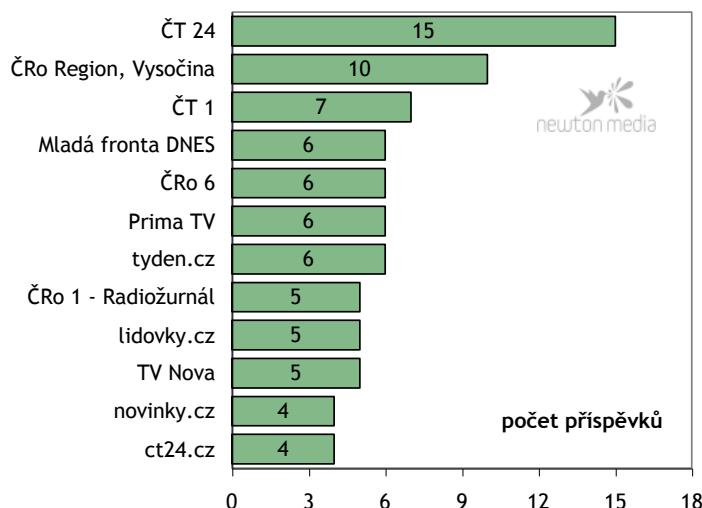
- Podobně jako v případě soudu s Dělnickou stranou i o tuto kauzu projevovala zájem prakticky veškerá česká média od celostátních až po regionální, více do popředí však vystoupila např. TV Nova (která v tomto případě těsně předstihla veřejnoprávní televizi), server novinky.cz či bulvární deníky.
- Publicita spojená s vítkovskou kauzou měla podstatný vliv na **negativní hodnocení pravicového extremismu**. Jednak případ samotný byl z povahy věci prezentován prakticky bez výjimky jako zavrženihodný, navíc i zprostředkováne přispíval k větší citlivosti při posuzování **jiných případů**. Nejmarkantněji se to projevilo u případu **žhářství na Bedřišce**, který byl bez ohledu na nevyjasněné pozadí posuzován jako rasově motivovaný útok právě kvůli podobnosti s útokem ve Vítkově.

8.2.3. Policejní razie proti extremistům spojeným s DS a NO

Graf ukazuje vývoj kauzy po týdnech.

8.2.3.1. Média nejčastěji referující o kauze

Graf dává přehled o médiích, která nejčastěji referovala o vybrané kauze.

- Policejní razie proti extremistům spojeným s DS a NO byla s 269 příspěvků třetí nejvýraznější kauzou sledovaného období. Na rozdíl od předchozích dvou kauz se média o případ zajímala **pouze v bezprostřední návaznosti na zatčení tří osob obviněných z propagace neonacismu a distribuce materiálů s touto tematikou**. V následujícím týdnu (18.-24.1.2010) již pouze část médií (Hospodářské noviny, Haló noviny, Rádio Impuls, některé zpravodajské servery) referovala o uvalení vazby na jednoho ze zadržených. Další informace k případu již média nepřinesla.
- Nejvíce příspěvků k případu odvysílal program ČT 24, který se o případu zmiňoval i ve zprávách o probíhajícím soudu s Dělnickou stranou, a ČRo Region Vysočina. V tomto případě zájem stanice o případ souvisel s tím, že dva ze zatčených (Milan Hroch a Richard Lang) pocházeli právě z tohoto kraje.

9. Metodika

Úvodem

Cílem analýzy bylo zmapovat vývoj publicity problematiky pravicového extremismu v tuzemských médiích. Do analýzy se promítly příspěvky uveřejněné v celostátních denících, regionálních titulech, týdenících a časopisech, v televizním a rozhlasovém zpravodajství a publicistice a na vybraných internetových serverech. Sledované období začínalo 1.1.2010 a končilo 31.3.2010.

Analýza zdrojových dat

Při vyhledávání relevantních zpráv vycházela společnost Newton Media z pojmu, s nimiž média běžně pracují. Jednalo se především o terminy extremismus, radikalismus, neonacismus a skinheads (ve všech možných tvarech). Do analýzy vstupovaly i další termíny (např. rasismus, nacionalismus, fašismus), pokud explicitně souvisely s otázkou extremismu. Opomenuty nezůstaly ani významné události spjaté s českou ultrapravicovou scénou (pražský pochod při výročí tzv. Křišťálové noci, akce Dělnické strany zaměřené proti Romům, žhářský útok ve Vítkově atd.). Analýza též zahrnovala články o subjektech v médiích označovaných za extremistické (Národní strana, Dělnická strana, Autonomní nacionalisté, Národní korporativismus, Národní odpor atd.). Do analýzy náležely pouze příspěvky týkající se dění v České republice.

Obecná konstatování (např. „Češi jsou rasisté“) nebyla považována za relevantní příspěvek. Analýza se nezabývala ani rasistickými projevy některých známých politiků a dalších osob veřejného života (např. protiromsky vyznívající výroky bývalého předsedy KDU-ČSL Jiřího Čunka), pokud se v souvislosti s nimi neobjevovaly odkazy na pravicové extremisty. Předmětem zkoumání nebyly vzpomínky na historické události před rokem 1989, recenze filmů (zmínky o promítání kontroverzního filmu Fitna uspořádaném Národní stranou ovšem do analýzy patřily) či chování fotbalových chuligánů, pokud se otevřeně nehovořilo o jejich propojení s radikální pravicí.

Sledované parametry

Sledovanými parametry medializace pravicového radikalismu byla kromě formálních kategorií, jako jsou název média, jméno autora příspěvku a podobně, také obsahová hlediska:

1, Hodnotové vyznění příspěvku vůči pravicovému radikalismu:

- pozitivní - vyjádření pochvaly, souhlasu či sympatií pravicovému radikalismu
- neutrální - informativní nehodnotící příspěvky
- ambivalentní - nejednoznačné příspěvky nebo příspěvky obsahující ve vyvážené míře pozitivní i negativní skutečnosti
- negativní - projevy nesouhlasu či odporu vůči pravicovému radikalismu, poukazování na jeho společenskou nebezpečnost

2, Typ příspěvku:

- zpravodajství
- rozhovor
- komentář, analýza

3, Tematický kontext. V rámci analýzy byla sledována tato téma, přičemž v jednom příspěvku mohlo být obsaženo několik témat současně:

- akce, pochody, demonstrace pravicových extremistů
- akce, pochody, demonstrace proti pravicovému extremismu
- koncerty neonacistických skupin
- kriminalita příznivců pravicového extremismu

- volby a volební kampaně
- vyjádření politiků k pravicovému extremismu
- snahy o potírání pravicového extremismu ze strany státu a místních samospráv
- informace o obětech pravicově-extremistického násilí
- zmínky o pravicovém extremismu v souvislosti se sportem a jeho fanoušky
- ostatní nezařaditelné příspěvky.

4, Kauzy. V rámci analýzy byly identifikovány nejdůležitější kauzy, tj. věcně či časově vymezené události s podstatným vlivem na podobu mediálního obrazu sledovaného jevu.

5, Subjekty. V rámci analýzy byl sledován výskyt krajně pravicových subjektů v jednotlivých příspěvcích. Jednalo se o tyto subjekty:

- Dělnická strana
- Národní strana
- Autonomní nacionalisté
- Národní odpor
- Národní korporativismus
- Dělnická mládež
- Národní garda
- Ochranné sbory
- White Justice
- Svobodná mládež
- Dělnická strana sociální spravedlnosti
- Mladí národní demokraté
- iniciativa Odporuj
- jiné subjekty (Resistance Women Unity, Radicalboys, Vlastenecká fronta, Nacionalisté Kutnohorska aj.)

6, Medializace představitelů pravicového radikalismu. V rámci analýzy byla sledována publicita osob spojených s extremistickými subjekty. U každého představitele bylo posouzeno, jak byl v daném příspěvku hodnocen, a to opět na škále pozitivní - neutrální - ambivalentní - negativní.

7, Vyjádření profesních skupin k pravicovému radikalismu. Sledována byla vyjádření zástupců následujících profesních skupin, přičemž u každého vyjádření bylo posouzeno, jakým způsobem daný představitel hodnotí pravicový radikalismus (opět na škále pozitivně - neutrálně - ambivalentně - negativně):

- politici celostátní
- politici regionální
- zástupci církevních organizací
- zástupci justice (státní zástupci, soudci, advokáti)
- odborníci na pravicový extremismus
- ostatní odborníci (např. politologové, sociologové, psychologové)
- zástupci neziskových organizací
- státní úředníci
- úředníci místních samospráv
- příslušníci policie a BIS
- armáda, vojenská policie
- ostatní představitelé

Mediální dopad

Parametr mediálního dopadu má za cíl lépe než absolutní počty příspěvků prezentovat skutečný mediální obraz sledovaného subjektu tak, jak se dostává k nejširší skupině čtenářů (posluchačů, diváků) médií. Mediální dopad vyjadřuje míru zásahu příspěvku mezi čtenáři (posluchači, diváky) a vychází z „průměrného“ oslovení procentuálního podílu populace starší 15 let, kterou v ČR tvoří 8,9 milionu obyvatel. Tento parametr vychází

především ze čtenosti (sledovanosti) jednotlivých médií, zároveň u tisku zohledňuje umístění článku v rámci titulu.

Vysoká hodnota mediálního dopadu znamená:

- sledovaná informace zasáhla velké množství **různých čtenářů, diváků a posluchačů**
- sledovaná informace zasáhla **opakovaně skupinu čtenářů, diváků a posluchačů**.

Data o čtenosti (sledovanosti) jednotlivých médií byla převzata z výzkumu Media projekt, který uskutečňují agentury GfK - TN Sofres - STEM/MARK. Výsledky byly získány z internetové stránky Unie vydavatelů na adrese www.uvdt.cz. Dále byla data čerpána z www.iaudit.cz, www.abccr.cz, www.ato.cz.

Příklady médií s velkým a malým mediálním dopadem:

- **velký dopad na širokou veřejnost:** TV magazín, Magazín MFD, Blesk magazín, Mladá fronta DNES, Blesk, (televize Nova, ČT 1, ČRo 1)
- **malý dopad na širokou veřejnost:** Zpravodajství ČTK, regionální tituly, (specializované internetové servery).

10. Sledovaná média

Celostátní deníky

Aha!; Blesk (Blesk magazín); E15; Haló noviny (Haló magazín Pro Vás); Hospodářské noviny (Exportér, IN magazín, Proč ne?, Víkend HN); Lidové noviny (Pátek Lidových novin); Mladá fronta DNES (Magazín Mladé fronty DNES, Ona DNES); Právo (Dům a bydlení, Magazín Práva, STYL); Sport (Sport magazín); ŠÍP

Ceské regionální tituly

24 hodin; Benešovský deník; Berounský deník; Boleslavský deník; Bulvár; CV týden; Českobudějovický deník; Českokrumlovský deník; Českolipský deník; Děčínský deník; Domažlický deník; Homér; Hornopočernický zpravodaj; Hradecký deník; Chebský deník; Chomutovský deník; Chrudimský deník; Jablonecký deník; Jičínský deník; Jihlavské listy; Jindřichohradecký deník; Karlovarský deník; Kladenský deník; Klatovský deník; Kolínský deník; Krkonošský deník; Kutnohorský deník; Liberecký deník; Listy hlavního města Prahy; Listy Prahy 1; Litoměřický deník; MECCA; Mělnický deník; Metro; Mostecký deník; Náchodský deník; Nymburský deník; Orlický deník; Pardubický deník; Písecký deník; Plzeňský deník; Plzeňský deník - Plzeň-jih; Plzeňský deník - Plzeň-sever; Prachatický deník; Pražský deník; Příbramský deník; Rakovnický deník; Rokycanský deník; Rychnovský deník; Slánské listy; Sokolovský deník; Strakonický deník; Svitavský deník; Svobodný hlas; Táborský deník; Tachovská jiskra; Tachovský deník; Teplický deník; Turnovský a semilský deník; Týdeník Domažlicko; Týdeník Chebsko; Týdeník Karlovarska; Týdeník Klatovska; Týdeník Nymburk; Týdeník Sokolovska; Ústecký deník; Zoom; Žatecký a lounský deník

Moravské regionální tituly

Blanenský deník; Brněnský deník; Brno Business; Bruntálský a krnovský deník; Břeclavský deník; Dobrý den s kurýrem; Frýdecko-místeký a třinecký deník; Havířovský deník; Havlíčkobrodský deník; Hodonínský deník; Hranický deník; Hranický týden; Jihlavský deník; Karvinský deník; Kroměřížský deník; Listy moravskoslezské; Moravskoslezský deník; Moravskoslezský deník - Region Krnovské noviny; Moravský sever; NEW express; Nové Přerovsko; Novojičínský deník; Nový život - zpravodajský týdeník; Olomoucký deník; Opavský a hlučínský deník; Pelhřimovský deník; Prostějovský deník; Prostějovský týden; Prostějovský večerník; Přerovský deník; Slovácké noviny - regionální týdeník; Slovácko - regionální týdeník; Slovácký deník; Šumperský a jesenický deník; Třebíčský deník; Týden u nás, okresní noviny; Týdeník Bruntálský Region; Týdeník Frýdecko-Místek; Týdeník Havířovsko; Týdeník Karvinsko; Týdeník Krnovské noviny; Týdeník okresu Nový Jičín; Týdeník Opavský a Hlučínský Region; Týdeník Ostrava; Valašský deník; Vysočina - regionální týdeník; Vyškovské noviny; Vyškovský deník; Zlínský deník; Znojemské noviny; Znojemsko; Znojemský deník; Žďárský deník

Oborové tituly

Ekonomické a politické

Auditor; Bankovnictví; Bezpečnost a hygiena práce; BIZ; Business World; Czech business weekly (CZ); Daně a právo v praxi; Daňový expert; Direkt; Dotace; Ekonom; Euro; Eurokurýr; Finanční management; FP-finanční poradce; Fresh magazine; In-Store Marketing; Kapitál; Konkursní noviny; Lobby; Marketing & Media; Marketing magazine; Mezinárodní politika; MODERNÍ OBCHOD; Moderní řízení; Moje peníze; Obec & finance (Veřejná správa online); Osobní finance; Otázky & odpovědi z praxe; Parlament, vláda, samospráva; Parlamentní listy; Parlamentní zpravodaj; Podnikatel; Práce a mzda; Právní fórum; Právní rádce; Profit; Prosperita; Scientia et Societas; Sign; Sondy; Strategie; TREND marketing; Účetnictví; Účetnictví v praxi; UN Bulletin; UNES; Výběr

Společenské

100+1 zahraniční zajímavost; A2 kulturní týdeník; ABC; AD speciál; AGORA - studentské noviny; Aha! neděle; Babylon; Blesk Hobby; Blesk pro ženy; Blesk zdraví; Bravo; Bravo Girl!; Claudia; Cosmopolitan; Dáma; Dieta; Divadelní noviny; Dívka; Elle; Esquire; Evropské noviny; Fajn život; ForMen; GEO; Hair a beauty; HARPER'S BAZAAR; Host; Hudební rozhledy; Chvilka pro tebe; Ikarie; Instinkt; Jackie; Juicy; Knižní novinky; Krajské noviny; Květy; LIDÉ in; LINDA; Literární noviny; LOOK magazine; Marianne; MF plus; Naše rodina; Nedělní Blesk; Paparazzi revue; Pestrý svět; Playboy; Praktická moderní žena; Překvapení; Puls; Redhot; Reflex; Reload; Respekt; ROCK & POP; Rodina & zdraví; Romano vod'i; Rytmus života; S tebou mě baví život; Sedm; Sport&Wellness Management; Spy; Story; Style; Svět; Svět ženy; Sweet17; Šťastný JIM; The Spiritor; TIME IN; Tina; TV Duel; TV magazín; TV max; Tv Plus; Tv Pohoda; TV Revue; Tvar; Týden; Týdeník Rozhlas; Týdeník Televize; Universum; Vlasta; Xantypa; Yellow; Zdraví; Žena a život

Veřejná sféra a ostatní

APERIO; Děti a MY; GeoBusiness (GEOinformace); Grantový poradce; Informatorium 3-8; KOKTEJL; Lidé a země; Maminka; Medical Tribune; Moderní obec; Moderní vyučování; Moje psychologie; Moje zdraví; Pojistný obzor; Postgraduální medicína; Practicus; Psychologie dnes; Rodina a škola; Řízení školy; Sestra; Sociální péče; TEMPUS Medicorum; Týdeník školství; Učitelské listy; Veřejná správa; Zdravotnické noviny (Lékařské listy); Zeměměřič

Celostátní televizní stanice

Česká televize - ČT 1

Zprávy 6:00; Zprávy 6:30; Zprávy 7:00; Zprávy 7:30; Zprávy 8:00; Zprávy 12:00; Otázky Václava Moravce; Týden v regionech - Praha; Týden v regionech - JM; Týden v regionech - OS; Auto Moto Revue; Auto Moto Styl; Stop - rady řidičům; Černé ovce; Bílé ovce; Události; Události v regionech - Praha; Události v regionech - Brno; Události v regionech - Ostrava; Branky, body, vteřiny; Reportéři ČT; 168 hodin; POKR

Česká televize - ČT 2

Zprávy - Ostrava 6:00; Zprávy - Ostrava 6:30; Zprávy - Ostrava 7:00; Zprávy - Ostrava 7:30; Zprávy - Ostrava 8:00; Zprávy - Brno 6:00; Zprávy - Brno 6:30; Zprávy - Brno 7:00; Zprávy - Brno 7:30; Zprávy - Brno 8:00; Události, komentáře

ČT 24

Zprávy 6:00; Zprávy 6:30; Zprávy 7:00; Zprávy 7:30; Zprávy 8:00; Zprávy 8:30; Otázky Václava Moravce I.; Zprávy 12:00; Otázky Václava Moravce II.; Investorský magazín; Evropské události; Média a svět; Interview ČT24; Události; Události v regionech; Branky, body, vteřiny; Regiony; Události, komentáře; Ekonomika; Zprávy 22:00

TV NOVA

Zprávy 6:00; Zprávy 6:30; Zprávy 7:00; Zprávy 7:30; Zprávy 8:00; Odpolední Televizní noviny; Televizní noviny; Sportovní noviny; Na vlastní oči; Občanské judo; Střepiny; Natvrdo

TV Prima

Autosalon; Partie; Minuty regionu - VY 17:40; Minuty regionu 17:45; Zprávy TV Prima; Sport TV Prima

RTA (Regionální Televizní Agentura)

Minuty regionu (Moravskoslezský kraj); Host dne - Téma dne; Zprávy z regionů

Z1

Zprávy

Celostátní rozhlasové stanice

Český rozhlas 1 Radiožurnál

Ranní fejeton 6:40 a 8:40; Zprávy 7:00-7:05; Právě dnes 7:00; Ranní interview 7:50 a 8:50; Zblízka; Host Radiožurnálu; Ozvěny dne 12:00; Zprávy 12:00; Dvacet minut Radiožurnálu; Ozvěny dne 18:00; Radiofórum; Stalo se dnes

ČRo 2 - Praha

Jak to vidí; Poradna; Kauza pro reportéry + Občansko-právní poradna

Český rozhlas 6

Zprávy 18:00; Názory a argumenty; Média v postmoderním světě; Člověk a obec; Zaostřeno na finance; Studio STOP

ČRo Rádio Česko

Rozhovor na aktuální téma 08:08; Rozhovor na aktuální téma 09:08; Rozhovor na aktuální téma 10:08; Rozhovor na aktuální téma 13:08; Rozhovor na aktuální téma 14:08; Rozhovor na aktuální téma 15:08; Studio Česko; Událost dne

Frekvence 1

Zprávy 7:00; Zprávy 10:00; Zprávy 12:00; Rozhlasové noviny; Press klub

Impuls

Zprávy 8:00; Téma dne 8:05; Zprávy 13:00; Téma dne 13:05; Zprávy 18:00; Téma dne 18:05

Regionální rozhlasové stanice

ČRo Brno

Otzásky a odpovědi - Jihomoravský kraj 17:10; Otázky a odpovědi - Zlínský kraj 17:10; Radionoviny

ČRo České Budějovice

Bez obalu; Události regionu 17:00

ČRo Hradec Králové

Události regionu - Hradec Králové 16:00

ČRo Olomouc

Události regionu 17:00

ČRo Ostrava

Události regionu 17:00

ČRo Pardubice

Události regionu 17:00

ČRo Plzeň

Poradíme vám; Události dne - Plzeňský kraj 17:00; Události dne - Karlovarský kraj 17:00

ČRo Regina

Události dne 18:00

ČRo Sever

Informace ze severu Čech 9:40; Informace ze severu Čech 10:40; Informace ze severu Čech 11:20; Informace ze severu Čech 13:20; Informace ze severu Čech 13:40; Informace ze severu Čech 15:20; Informace ze severu Čech 15:40; Host na severu; Severočešský atlas; Planetárium

ČRo Region, Středočeský kraj

Tandem; Události regionu 16:00-16:10; Hubnutí s Kateřinou Cajthamlovou; K věci

ČRo Region, Vysočina

Události regionu 13:00; Události regionu 17:00; Narovinu

Internetové servery

aktualne.cz; blesk.cz; iDNES.cz; iHNed.cz; lidovky.cz; novinky.cz; tyden.cz